

CONCENTRAT PE SCOPUL LUI DUMNEZEU

La cruce mi-am văzut reflexia,

La cruce am văzut răutatea din mine

La cruce mi-am văzut aroganța

La cruce am văzut o îndurare uimitoare

Tu mă iubești mai mult decât mine

Mă iubești în ciuda căilor mele păcătoase

Tu mă iubești pentru cine sunt

Mă iubești în ciuda felului meu egoist.

La cruce Te-am văzut plângând,

La cruce Te-am văzut rugându-Te pentru mine

La cruce am văzut umila Ta inimă,

La cruce am văzut un har uimitor.

Tu mă iubești mai mult decât mine

Mă iubești în ciuda păcatului meu.

Tu mă iubești pentru cine sunt

Mă iubești în ciuda felului meu păcătos.

La cruce am văzut mântuirea,

La cruce Ți-am văzut iertarea

La cruce am văzut frumusețea credinței

La cruce am văzut harul uimitor. Aleluia!

Tu mă iubești mai mult decât mine

Mă iubești în ciuda căilor mele păcătoase

Tu mă iubești pentru cine sunt

Mă iubești și mă păzești în ciuda felului meu egoist.

În dimineața aceasta vreau să luăm Bibliile și să deschidem la Ioan 15.

Este greu să pierzi pe cineva. Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele Joe cu viață lungă. El a fost o binecuvântare pentru mulți și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că acum trei sau patru săptămâni am avut ocazia, eu și Angie, să mergem să-l vizităm pe fratele Joe și am avut o părtășie minunată. Se simțea bine și ne-a mărturisit că este gata să plece, iar eu cred că fratele nostru era gata să plece. Noi plângem pierderea lui, și mai ales pentru familia întristată, dar nu i-aș cere să se întoarcă dacă ar trebui să se întoarcă în același trup. Dar când fratele nostru se va întoarce, va fi într-un alt trup și aceasta este reuniunea după care tânjim. Aceasta este nădejdea, aceasta este mângâierea pe care o avem, și știm că ceasul acela nu este departe. Amin.

Să citim din Bibliile noastre, de la Ioan 15.16:

„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”

Să ne rugăm și să cerem binecuvântarea Domnului Isus. Tată, îți mulțumim pentru privilegiul de a sta aici, Dumnezeule. Doamne, știm că acesta este un privilegiu și o oportunitate minunată, pe care ni le-ai dat în aceste zile din urmă, ca să ne putem aduna pentru a auzi Cuvântul Tău, să aduni cu limbile de Foc attributele Tale, ca să-Ți cânte laude. Doamne, cât Te iubim, Te adorăm și îți mulțumim pentru ceea ce faci în această zi. Îți mulțumim, Doamne, pentru Cuvântul pe care L-ai deschis și L-ai dezvăluit continuu în fața noastră și îți cerem, Dumnezeule, să faci același lucru și astăzi, Doamne. la aceste buze de lut și preia controlul asupra acestui vas și folosește-l pentru a rosti Cuvintele Tale veșnice, ca să ai întâietate printre noi, Stăpâne și să vorbești ceea ce ai rânduit să spui în această zi în care am putea fi îmbrăcați să trăim Viața la care ne-ai chemat, astfel ca în toate

lucrurile să ai întâietate printre noi, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Astăzi aş vrea să vorbesc despre tema **Concentrat asupra scopului lui Dumnezeu**. Concentrat asupra scopului lui Dumnezeu, și am destul de multe Scripturi pe care vreau să le citesc, așa că țineți-vă Bibliile la îndemână. Am multe pe inima mea și vreau să aduc un mesaj foarte simplu; nu este nimic complicat, dar este atât de bun și de pertinent pentru viața noastră. Noi trebuie să ne amintim și să ne concentrăm constant pe noi înșine după scopul lui Dumnezeu, pentru că trăim într-o epocă în care este foarte ușor să fii distras. Mijloacele de distragere sunt peste tot în lume și se mișcă într-un ritm rapid. Totul merge atât de repede! Amin. Uneori este copleșitor, dar există un scop pe care Dumnezeu îl are și l-a avut de la început (Amin) și vrem să rămânem aliniați cu acest scop, pentru că atunci îl vom împlini în viața noastră.

În mesajul **Capodopera identificată a lui Dumnezeu**, citim:

„El are un scop în viața fiecărui individ și nimeni altcineva de pe fața pământului nu poate să vă ia locul. Dumnezeu are ceva pentru tine, ai fost făcut așa cum ai fost făcut cu un scop. Dumnezeu este suveran în lucrarea Lui, iar noi suntem diferiți unul față de altul.”

Ca ființe umane, mulți dintre noi au o luptă cu identitatea lor sau cu ceea ce fac pentru Domnul, și aceasta din cauză că privim la lucrul greșit, avem o concepție greșită cu privire la ceea ce înseamnă să faci lucrarea Domnului. Ne gândim să mergem pe câmpul misiunii sau să propovăduim Evanghelia pentru că numai așa poți face lucrarea lui Dumnezeu. Și spun că lucrurile acelea sunt absolut lucrarea lui Dumnezeu, a scrie un cântec, a conduce o școală duminicală sau ceva de felul acesta, toate sunt lucrările lui Dumnezeu, dar limităm aceste lucruri la noi, limităm lucrările lui Dumnezeu la lucrurile vizibile și tangibile și etichetăm lucrarea lui Dumnezeu în mod tradițional, dar ne lipsește să vedem ceea ce face Dumnezeu în viața noastră de zi cu zi.

Dumnezeu vrea să-și facă lucrarea prin fiecare dintre noi, iar fratele Branham ne-a spus că *„El are un scop în viața ta”*, așa că nu putem transmite lucrul acesta nimănui. Vreau să spun că atunci când eram tânăr mă gândeam: „Da, Dumnezeu are un scop cu mine, și într-o zi, într-o zi, într-o zi...” A existat întotdeauna într-o zi, de parcă aveam să ajung la acest scop pentru care urma să fiu folosit, fiindcă într-o

bună zi, Dumnezeu va face ceva cu mine. Dar gândind așa, îmi lipsea ceea ce face Dumnezeu și ce vrea El să facă. Dumnezeu este în noi în fiecare zi; Dumnezeu lucrează prin noi în fiecare zi, și nu vrem să pierdem aceasta din vedere, pentru că altfel putem fi prinși în lucrurile în care nu ar trebui să fim prinși și putem fi distrași de lucruri care nu ar trebui să ne distragă atenția.

În mesajul **Lucruri care urmează să fie**, din decembrie 1965, unul dintre ultimele mesaje pe care le-a predicat, fratele Branham spune:

„Singurul fel în care poți fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, este să ai Viață veșnică. Și există o singură formă de Viață veșnică, iar aceasta este Viața lui Dumnezeu. Este o singură formă de Viață veșnică, ce era Dumnezeu, iar ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, trebuia să fii mereu în El. Gena vieții tale spirituale din seara aceasta, era în Dumnezeu Tatăl înainte ca acolo să fi fost chiar o moleculă. Vedeți? Și voi nu sunteți nimic altceva decât manifestarea genei de Viață care a fost în Dumnezeu ca fiu a lui Dumnezeu. Acum, ești exprimat, după ce Cuvântul Lui a venit în tine pentru a lumina în timpul acesta.”

Aceasta vine la individ. Ca individ, tu ești exprimat după ce Cuvântul a intrat în tine pentru a lumina în această epocă.

„Tu exprimi Viața lui Dumnezeu în tine, pentru că ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? Tu ești făcut să stai în seara aceasta în această biserică, pentru că datoria ta este să-L exprimi pe Dumnezeu în fața acestei națiuni, oamenilor din acest cartier unde locuiești, sau oriunde ai fi. Dumnezeu a știut că vei fi aici, pentru că trebuie să fii una din genele sau attributele Lui. Trebuie să fii! Dacă ai Viața veșnică, atunci a fost întotdeauna Viața veșnică, iar Dumnezeu a știut încă înainte de a fi întemeiată lumea, că vei fi aici.”

Acum vom lua acest lucru. Știți, când a venit profetul lui Dumnezeu, la deschiderea Peceților, și a început să dezvăluie Planul de mântuire al lui Dumnezeu, a fost dezvăluită această mare Taină a lui Dumnezeu care era Hristos. Apoi a început să explice o mulțime de lucruri despre viața noastră, iar când Taina lui Dumnezeu a fost dezvăluită cu adevărat pentru noi, ne-a dezvăluit taina vieții noastre. Deci, înțelegerea Tainei descoperite a lui Dumnezeu, este ruperea pecetilor de pe viața noastră, astfel încât să putem înțelege cine suntem, care este scopul lui Dumnezeu pentru noi și care este intenția Sa cu noi, ca să nu intrăm în vreo înțelegere veche greșită. Amin. Știți, în denumirile aduse, sunt atât de multe idei din care Dumnezeu

Încearcă să ne scoată.

„Am avut idei despre Tine, știu că sunt aici și încerc să fac aceasta, dacă reușesc, dacă pot să duc pur și simplu o viață bună (Amin). Iar dacă aș putea face bine și aș fi acceptat de Dumnezeu, într-o zi voi ajunge la o înviere bună, pe care o pot atinge și la o judecată bună, așa că voi putea intra.” Acesta a fost un mod confesional de gândire, și îmi amintesc că am fost crescut în acest fel, gândindu-mă că dacă aș muri și aș fi greșit, dacă am căzut și apoi mor, aș fi pierdut și voi merge în iad. Aceasta este creșterea pe care am avut-o, o creștere armeană, în care mi s-a spus în mod constant că în permanență ești în pericol să mori și să fii pierdut.

Dar Mesajul a venit și ne-a spus că nu a existat niciodată riscul să fii pierdut deoarece numele tău a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Tu nu mai poți fi pierdut, așa cum Dumnezeu nu poate fi pierdut, pentru că ești un atribut al lui Dumnezeu. În sufletul tău este Ceva ce a porționat Dumnezeu ca să te exprime în această zi, în această epocă; El are cu tine un scop și nu-l va pierde, pentru că dacă ești fiul lui Dumnezeu, ai fost întotdeauna fiul lui Dumnezeu.

Așa cum am spus, înainte ai fost un fiu neascultător, un fiu rebel, poate ai fost un fiu obraznic, dar tu ai fost totuși un fiu. Știți, ați fost un fiu nefolositor, totuși ați fost un fiu, așa că Mesajul a venit să înlăture toate aceste idei greșite pe care încercam să le atingem. „Sper că într-o zi voi fi găsit destul de bun.” El le-a luat ca să putem avea libertate în Hristos, dar nu libertatea de a merge cum gândim noi, nici libertatea să stăm pe malul unui pârâu, să bem limonadă și să ne gândim că totul este bine. El ne-a eliberat din robie și ne-a adus la libertatea de a fi ceea ce ne-a chemat Dumnezeu întotdeauna să fim, la libertatea de a fi ceea ce m-a chemat El să fiu, la libertatea de a exprima exact ceea ce m-a chemat El să exprim.

„Tu ești o genă a Tatălui tău și nu ești nimic altceva decât exprimarea genei Vieții.” Aceasta era în Dumnezeu, ca fiu al lui Dumnezeu. Eu nu cred că Dumnezeu pierde vreunul din atributele Lui, dacă putem prinde această descoperire. Dacă suntem un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, există un atribut al genei Seminței lui Dumnezeu, care era în noi înainte de întemeierea lumii, care a fost rânduie și plasată în noi și care acum a coborât în manifestare. Și pot să spun: „Ei bine, știți, toți ceilalți au ceva de făcut, dar eu nu am ce să fac. Sunt doar aici și nu sunt nimic

special.” Vedeți, nouă ne-a fost dor de tot ceea ce a încercat să ne spună profetul, fiindcă tu însuți, ca individ, exprimi această mare Taină a lui Dumnezeu.

Să deschidem la Luca 9.23:

„Apoi a zis tuturor: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”

Îmi place cuvântul acesta „în fiecare zi”. Acesta nu înseamnă o singură dată, ci El a spus: *„Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.*

Fiindcă oricine va voi să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va mântui.” Acesta este un principiu cheie, iar când vorbim astăzi că trebuie să ne concentrăm asupra scopului lui Dumnezeu, înseamnă că trebuie să ne luăm crucea în mod constant, iar crucea este folosită pentru sacrificiu. De aceea este folosită crucea, ca să omoare pe cineva. Astfel, când iei sus crucea ta, înseamnă că este crucea ta, crucea pe care mori, așa că în fiecare zi, ne luăm crucea și-L urmăm pe El.

Profetul lui Dumnezeu spune în mesajul **Calea dată de Dumnezeu:**

„Ești obligat să te retragi în mod constant, așa că este nevoie de rugăciune constantă către Dumnezeu. Pavel a spus: „Eu mor în fiecare zi”, iar dacă Pavel a trebuit să moară în fiecare zi, cu cât mai mult va trebui să rămân acolo tot timpul mort. Dacă Pavel a trebuit să moară zilnic pentru a fi bine cu Dumnezeu, la fel trebuie să facem și noi toți, să murim pentru noi înșine, fiindcă aceasta este calea lui Dumnezeu. Dumnezeu a avut întotdeauna o cale. Voi știți că sunt două căi: calea noastră și calea lui Dumnezeu. Dumnezeu are și astăzi o cale pentru orice. Tu nu poți fi în același timp în calea ta în felul lui Dumnezeu, ci trebuie să-ți uiți propriul tău fel ca să intri în felul lui Dumnezeu, trebuie să ieși din felul tău ca să intri în calea lui Dumnezeu. Cât timp ești în felul tău, ești afară din calea Lui, așa că renunță la drumul tău, lasă gândurile tale și bazează-te numai pe un singur lucru, pe „Așa vorbește Domnul!” Aceasta este tot.”

Astfel, fratele Branham încearcă să ne explice că trebuie să uiți pur și simplu de tine. Amin. Tu ștergi totul pur și simplu, pentru că nu poți avea în același timp felul tău și al lui Dumnezeu și nu poți merge în funcție de gândirea ta și de gândirea lui Dumnezeu, în același timp. Noi trebuie să ne predăm gândirea noastră gândului lui

Dumnezeu.

Acum vreau să vă aduc o povestire din Ioan 21, povestea lui Petru. După moartea și învierea lui Isus Hristos, El a venit și S-a arătat din nou ucenicilor Săi și a început să-i vorbească lui Petru, și i-a dat o însărcinare, pe care vreau s-o urmărim îndeaproape. Ioan 21.15:

„După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mieluşei Mei.”

I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.”

A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” Și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!”

Și acum versetul 18: „Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când erai mai tânăr, singur te încingeari și te duceai unde voiai, dar, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi.”

A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.” Astfel, Petru primește însărcinarea, iar felul în care o primește este atât de unică, deoarece noi știm că el L-a negat pe Domnul de trei ori, și de trei ori Domnul l-a întrebat: „Mă iubești?” Petru a avut șansa să-l spună de trei ori Domnului: „Doamne, știi că Te iubesc.” Dar El i-a dat, de asemenea, o însărcinare și i-a spus: „Hrănește mieluşei Mei”, „Hrănește oițele Mele”, „Hrănește oile Mele”, deoarece știm că lui Petru i s-au dat cheile Împărăției, ca să deschidă Evanghelia pentru cele trei popoare ale lumii: pentru evrei, pentru samariteni și pentru neamuri. El a primit însărcinarea Sa. Domnul i-a zis: „Mă iubești? M-ai negat de trei ori.” El i-a spus lui Dumnezeu de trei ori că Îl iubește, iar Domnul i-a dat însărcinarea: „Hrănește-mi mieluşei”, Hrănește-mi oițele”, „Hrănește-mi oile” (Amin), evreii, samaritenii și neamurile, deoarece Petru urma să descopere Evanghelia. Apoi, i-a spus că va fi prins și va merge să moară. El i-a dat chiar o profeție despre moartea lui: „când erai mai tânăr, singur te încingeari și te duceai unde voiai, dar, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi.”

A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.”

Așadar, Dumnezeu l-a însărcinat deja, El avea deja o însărcinare pentru Petru, i-a spus să meargă să hrănească oile Lui, i s-au dat cheile Împărăției, apoi i s-a spus chiar și care va fi sfârșitul vieții lui. Și atunci când Dumnezeu a vorbit acest lucru, i-a spus: „Urmează-Mă!” Dar eu vreau să mă uit la ce spune Petru în versetul 20:

„Petru s-a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus și zisese: „Doamne, cine este cel ce Te vinde?”

Acesta era apostolul Ioan. Petru a privit înapoi și l-a văzut pe Ioan urmându-L pe Domnul. În versetul 21 scrie că „Petru s-a uitat la el și a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”

Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”

Ca un exemplu perfect, Petru tocmai primise o însărcinare de la Domnul. Lui i s-a dat ocazia să se pună în ordine cu Domnul Isus, pe care l-a negat de trei ori, i s-a dat însărcinarea, i s-a spus chiar și despre sfârșitul vieții lui, și i-a zis: „Urmează-mă!” Imediat după aceasta, Petru a vrut să știe ce va fi cu Ioan, dar Isus i-a răspuns imediat: „Nu-ți face tu griji pentru Ioan (Amin). Dacă vreau să rămână până vin, ce-ți pasă?” Și în continuare scrie că printre ucenici a umblat zvonul că Ioan va rămâne până la venirea Domnului. Dar fratele Branham a lămurit aceasta, spunând că Ioan avea să-l vadă până la capăt în revelație, el a fost luat și dus să-l vadă în a doua Sa venire, în domnia milenară și până la ceruri noi și noul pământ. Amin. Deci, ceea ce s-a spus despre el, a fost adevărat, dar nu a fost cum s-au gândit ei. El i-a spus lui Petru: „Ce-ți pasă ție dacă el rămâne până când vin? Tu urmează-Mă pe Mine!” Este o lecție minunată pentru noi, deoarece în această zi, Dumnezeu ne-a dat o însărcinare ca Mireasă, și nu contează ce face altă familie, ce face altă persoană, ce face o altă biserică, o altă slujire sau oricine altcineva. Noi nu trebuie să privim la nimeni altcineva, ci urmează-L!

El este Cuvântul deschis în zilele noastre, El este Cuvântul care a fost restaurat, El este Căpetenia care a venit înapoi pentru a se uni cu Mireasa, iar noi trebuie să-L urmăm, să urmăm însărcinarea pe care o are pentru noi.

Însărcinarea lui Petru nu a fost aceeași cu însărcinarea lui Ioan, nu a fost aceeași cu însărcinarea lui Pavel, dar fiecare avea de lucru pentru Domnul și n-ar fi putut face aceasta niciodată dacă s-ar fi îngrijorat în mod constant de ceea ce făcea altcineva.

Astfel, Dumnezeu ne-a dat o însărcinare atât de clară în această zi (Amin), și vorbesc despre Mireasa Lui. Dacă ești Mireasă, în această zi ai o însărcinare, iar sub această trimitere există tot felul de lucruri diferite prin care Dumnezeu te poate folosi pe tine. Dar noi suntem sub o singură slujbă, iar aceasta este să-L manifestăm pe Isus Hristos în forma Miresei. Aceasta este slujba la care ne-a chemat Dumnezeu, de aceea suntem pe acest pământ și acesta este scopul nostru. Și făcând aceasta, El îi rânduește pe unii ca mame, pe alții ca tați, pe alții ca învățători, apostoli, unii sunt evangheliști și păstori, unii sunt de ajutor, unii fac aceasta și alții cealaltă (Amin), dar toate acestea trebuie să fie aliniate cu însărcinarea, iar însărcinarea respectivă este al doilea scop din triplul Său scop, de a avea Întâietatea în Mireasă, iar când avem această misiune pentru fiecare dintre noi, ca individ, Dumnezeu ne dă o însărcinare. Amin. Sub această însărcinare știm că trebuie să-l dăm întâietatea în toate lucrurile și că trebuie să fie Viața Lui trăind în noi. Astfel, acum nu mai contează ce face El cu vecinul meu, sau cu fratele meu, nu mai contează ce face cu biserica cealaltă. Sper că putem înțelege aceasta, pentru că toate acestea au scopul să ne distragă spre altceva, prin lucruri neînsemnate, pentru că diavolul încearcă întotdeauna să folosească aceste distrageri și lucruri neînsemnate pentru a ne scoate din obiectivul nostru principal. Lui Petru nu i s-a spus niciodată să-și facă griji pentru Ioan, ci a fost însărcinat să ia cheile și să hrănească oile, ca să deschidă Evanghelia pentru cele trei rase de oameni. „Tu uită de Ioan, pentru că Ioan nu are nimic a face cu ceea ce tocmai ți-am spus!”

Știți, noi suntem înconjurați de tot felul de indivizi și putem fi descurajați de lucrurile pe care le vedem, putem fi descurajați de lucrurile pe care le face un frate, o soră sau altcineva de la Mesaj, pe care îl cunoaștem și-l iubim, putem fi descurajați de aceste lucruri, dar aceasta este numai tactica diavolului (Amin), de-a veni cu lucruri neînsemnate, ca să-ți distragă atenția și să te scoată de la lucrarea principală, dacă ți-ai auzit chemarea în această zi (Amin), și ai primit însărcinarea.

Prieteni, însărcinarea este completă, iar pentru a o îndeplini, va trebui să mori zilnic față de tine, va trebui să lupți cu acest trup să-l ții în supunere zi de zi, ceas

de ceas, clipă de clipă. Astfel, aici avem o lecție bună. Însărcinarea lui Petru a fost diferită de însărcinarea lui Ioan, iar Petru a făcut greșeala pe care o facem cu toții. „De ce trebuie să fac aceasta? De ce se pare că nu pot scăpa de aceasta?” Te-ai gândit vreodată, „de ce nu mă lasă Dumnezeu? Se pare că ceilalți încă mai pot crede Mesajul și cred că Dumnezeu îi binecuvântează încă.” Eu îți spun ce este pentru tine: „Urmează-L!” Cum poate să le permită lor aceste lucruri acasă? Cum poate să le permită în biserica lor? Cum pot face aceasta și cum pot face cealaltă?

Prietene, dacă începi să iei momeala și să urmărești aceste lucruri, vei pierde din vedere însărcinarea pe care ne-a dat-o și la care ne-a chemat Dumnezeu. Aceasta este o distragere a atenției, sunt lucruri neînsemnate, de aceea spun: să ne concentrăm asupra scopului lui Dumnezeu cu noi. Amin. Tu ai fost chemat pentru scopul lui Dumnezeu cu tine. Ioan trebuia să facă ceea ce avea Dumnezeu de făcut cu el. Înțelegeți? El nu l-a chemat pe Petru să se asigure că Pavel își îndeplinește însărcinarea sa. Dumnezeu avea de-a face cu Pavel și El nu vrea ca tu să te ocupi de fiecare din atributele Lui. Amin. Nu este treaba ta să te asiguri că fiecare dintre ei face ceea ce i-a chemat Dumnezeu să facă. Treaba ta este să faci ceea ce ai fost chemat tu să faci. Să Îl urmezi pe El și El este Cuvântul care a fost dezvăluit în această zi, El este Conducătorul nostru, El este Mirele nostru, El este Cuvântul descoperit, de aceea, să nu-l lăsăm pe diavolul să se joace cu noi.

Nu te lăsa prins de ce face altcineva. Amin. Dumnezeu este Dumnezeu și El este atât de uimitor și face atâtea lucruri. El ar putea lua pe cineva care este foarte aproape de tine. Tu crezi la fel, dar el ar putea face ceva diferit de tine, ceva ce crezi că este greșit și nu este conform Mesajului, ceva ce nu ar trebui să facă și poți chiar să spui aceasta. Totuși, ei au o părere diferită și spun: „Cred că este bine din cauza aceasta și aceasta”, și continuă, iar Dumnezeu revarsă asupra lor binecuvântări. Atunci puteți deveni agitați și nervoși, sau chiar supărați din cauza aceasta, dar vă spun, lăsați-L pe Dumnezeu să aibă grijă de ei, deoarece El a putut să facă aceasta numai ca să vadă ce veți face în legătură cu aceasta. El îi poate binecuvânta și vindeca, le-ar putea da mărturie (Amin). Vreau să spun că ei sunt unși pe pământ, iar tu ești atât de tulburat pentru ce fac și spun, încât uiți lucrul de care trebuie să-ți faci griji, că trebuie să te asiguri că-L urmezi. Dumnezeu poate să facă acele lucruri, poate să permită aceasta și tu nu ai nicio idee de câte ori ai făcut ceva ce ți s-a părut corect, ai îndrăznit să faci, iar mai târziu, Dumnezeu ți-a descoperit că ești greșit, așa că te-ai pocăit pentru aceasta și ți-ai schimbat comportamentul. Aș spune că toți suntem așa, dar poate că Dumnezeu te-a folosit

În momentul acela ca să-ți testeze fratele, sau îl folosește pe fratele tău ca să te testeze chiar acum pe tine.

Oh, îmi place când Mesajul ne întâlnește, coboară în interior și începe deșădăcinarea tuturor acestor lucruri care ne împing să facem greșeli.

Noi trebuie să ajungem la locul în care fratele Branham vorbește mesajul **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**. Amin. În acest mesaj, el spune că această descoperire este pentru individ, și spune de multe ori că este individul, persoana, un om, nu o confesiune, sau un grup. Este pentru persoană, pentru om, pentru individ. Eu cred că el încearcă să ne facă să înțelegem că Tragerea a treia este individuală, nu este pentru grup, nu este publică. Amin.

Sub Tragerea a treia fiecare mergea unul câte unul în cămăruță (Amin), de unde ieșeau schimbați, dar ei nu puteau să explice ce s-a întâmplat acolo. Amin. Era individual, unul câte unul, nu mai era un spectacol public. Dumnezeu vrea această trăire personală cu tine. El nu vine să aibă un grup bisericesc, o afacere bisericească cu acest grup și cu acel grup, ci vine și se exprimă în individ, și prin individ. Amin. Dacă nu suntem atenți, uneori începem să luăm călăuzirea lui Dumnezeu pentru noi, și începem să aplicăm aceasta tuturor celorlalți.

Petru se descurca foarte bine: „Mi-ai spus să fac aceasta și aceasta fac. Mi-ai spus că voi fi condus împotriva voinței mele și brațele mele vor fi întinse”, arătând de ce moarte va muri. Apoi a vorbit despre Ioan, dar El i-a spus: „Nu este treaba ta dacă el rămâne până vin Eu!”

Noi știm că Ioan nu a trebuit să moară o moarte de martir. Toți ceilalți ucenici au murit o moarte de martir, dar Ioan nu a murit ca martir. Au încercat să-l fiarbă în ulei, dar nu a funcționat pentru că Dumnezeu nu terminase încă cu el. Toți ceilalți au murit ca martiri, dar nu și Ioan. După ce Petru a aflat că va fi un martir, l-a privit pe Ioan și a știut că Domnul îl iubea, că avea o relație specială cu Domnul. În cartea lui Ioan, el este numit „ucenicul pe care-l iubea Domnul”, iar lui Petru i-a spus: „Ce dacă rămâne până vin Eu și ce dacă el nu moare moartea de martir? Ceți pasă dacă pentru el păstrez numai binecuvântări? Tu urmează-mă pe Mine.”

Să mergem în 2 Corinteni 10.12:

„Negreșit, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături

ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere."

Petru nu a putut să se compare cu Ioan. Comparativ cu Petru, Ioan era diferit pentru Domnul. De fapt, Dumnezeu nici măcar nu avea de gând să-i spună lui Petru care va fi partea lui Ioan. El i-a spus lui Petru care va fi partea lui Petru, iar noi nu suntem aici pentru a ne compara între noi sau ca să ne măsurăm singuri. Nu ni s-a dat conducerea să facem aceasta. Conducătorul este Hristos, este Cuvântul, iar noi trebuie să ne măsurăm și să ne comparăm prin El, nu unul cu celălalt, deoarece acesta nu este un grup, ci totul este la individ. Grupul a fost în epoci, acum este individul, descoperirea este pentru individ, scopul este pentru individ, chemarea este pentru individ. Noi nu vrem să ne măsurăm noi înșine sau între noi, nici să ne comparăm unul cu altul, ci vrem să urmăm întotdeauna Cuvântul, să ne măsurăm cu Cuvântul pentru că noi înșine nu suntem înțelepți.

În mesajul **Influența**, fratele Branham spune:

„Noi nu trebuie să încercăm să imităm pe nimeni. Fii doar ceea ce ești, ce te-a făcut Dumnezeu. Fiți voi înșivă. Rămâneți așa cum sunteți, pentru că oricât de mult am vrea noi, slujitorii, să luăm locul lui Billy Graham, nu o putem face, și nici Billy Graham nu poate lua locul vostru. Vedeți, fiecare are ceva de făcut, și un portar neînsemnat și femeia care poate fi o gospodină, și nici cea mai mare slujbă de pe fața pământului nu ar putea să-ți ia locul. Dumnezeu a avut un scop ca să te facă ceea ce ești și tu îi slujești lui Dumnezeu în felul în care te-a făcut El. Mă gândesc că dacă am face aceasta, roțile s-ar învârti mult mai ușor în dezvelirea lui Dumnezeu.” El spune „să nu încercați să fiți Moise, să nu încercați să fiți altceva, ci fiți ceea ce sunteți, fiți un creștin.”

În mesajul **Super-semnul**, el spune:

„Voi nu puteți fi toți el, dar puteți fi o parte din aceasta, cu credința voastră.” El vorbește despre slujirea lui Ilie. „Tu nu poți fi el, dar poți face parte din aceasta, cu credința ta. Când a fost Isus pe pământ, nu toți dintre ei puteau să fie Isus, dar toți puteau să creadă în El și să accepte Mesajul Lui. A existat un Moise, un Ilie, un Noe, iar ceilalți puteau doar să accepte mesajul adus de ei, dar acești bărbați nu ar fi putut să aibă nicio slujbă, dacă n-ar fi fost cineva care să creadă mesajul adus de ei. Isus n-ar fi avut nicio slujbă, dacă n-ar fi fost cineva care să-L creadă. Nici Pavel n-ar fi avut o slujbă dacă nu ar fi fost cineva care să primească mesajul lui.”

Astfel, fratele Branham spune că nu puteți fi toți el, căci în epoca noastră a fost un

al șaptelea înger. A fost unul, dar „poți face parte din acest eveniment, prin credința ta.” Nu pot fi el, dar fac parte din lucrare. Prin credința mea, fac parte din acea slujbă, fac parte din această chemare, din această profecie; fac parte din lucrarea din această epocă, din cauza credinței mele.

În anul 1963, fratele Branham a avut o predică de înmormântare, în noiembrie 1963. Predica se numește **Eu sunt Învierea și Viața** și a ținut-o la înmormântarea unui tânăr numit Garnett Peake, care a murit la vârsta de optsprezece ani, după ce a fost bolnav mai mulți ani și s-au rugat pentru el destul de mult. Cum am spus, el a murit la vârsta de optsprezece ani, și vreau să auziți felul în care îl descrie fratele Branham, cum îi descrie viața:

„Tabloul acesta rece din fața noastră face parte din marea creație a lui Dumnezeu; este o parte a creației Lui. Fratele este un om creat de Dumnezeu, iar acum doarme. Dacă în viață a slujit scopului lui Dumnezeu, atunci pentru Garnett va fi o înviere și nu acesta este sfârșitul lui.”

Acesta este un principiu pe care fratele Branham îl învață: că oricine a servit în această viață scopului lui Dumnezeu, are o înviere. Nu există nicio modalitate de-a o ocoli.

„Nu este sfârșitul fratelui Garnett. Noi toți va trebui să ajungem aici. Toți vom trece la fel. Într-un fel sau altul, toți trecem prin valea umbrelor morții. Isus a spus: „...nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.” (Matei 6.24). Mamona este lumea și nimeni nu poate sluji în același timp și lumea și pe Dumnezeu.

Noi avem de ales: putem fi însămânțați de Dumnezeu prin Duhul Său cel Sfânt și să avem Viața veșnică; sau dacă nu suntem însămânțați de El, când murim totul se termină. Atunci nu mai rămâne decât judecata și pedeapsa, fiindcă L-am respins.

După cunoștința și înțelegerea mea asupra Cuvântului lui Dumnezeu și prin mărturia Duhului Sfânt, mă bucur că acest băiat a îndeplinit condiția Lui. El a fost născut din Duhul lui Dumnezeu și a fost un om schimbat. Duhul lui Dumnezeu a fost peste el și a fost un creștin devotat care a slujit pentru puțin timp scopului lui Dumnezeu.”

Gândiți-vă la trecerea unui tânăr de optsprezece ani. Cum este pentru el, pentru familia lui, pentru părinții lui. Dar fratele Branham a spus că el a servit scopului lui Dumnezeu. Tot ce are Viața lui Dumnezeu servește scopului lui Dumnezeu și tot ce

servește scopului lui Dumnezeu, posedă Puterea dătătoare de viață a învierii.

„...el a fost un creștin devotat care a slujit pentru puțin timp scopului lui Dumnezeu.

Uneori, Dumnezeu pregătește ani de zile un om ca să-l pună pentru câteva zile în slujba Lui. Ioan Botezătorul a stat timp de treizeci de ani singur în pustiu, unde a fost pregătit pentru șase luni de slujbă.

Isus a avut treizeci de ani, și trei ani de slujbă înainte de răstignire. Vedeți? Dumnezeu formează omul și îl pune în slujbă conform scopului Său. Timpul este pentru om, iar veșnicia este cu Dumnezeu. Eu cred că Dumnezeu l-a adus pe acest băiat pe pământ pentru un scop. Dacă ați observat, chiar și boala aceasta l-a lovit pentru un scop. Dumnezeu l-ar fi putut face bine, dar în loc să facă aceasta, l-a lăsat să se ridice acolo unde nu va muri niciodată.”

Îmi imaginez că ei s-au rugat pentru el să se facă bine. Credeți că s-au rugat? Probabil au postit și s-au rugat, probabil s-au rugat sincer, cu lacrimi și din inimă pentru vindecarea băiatului, dar acum aflăm că fratele Branham a spus că această boală l-a lovit pentru un scop

„Dacă ați observat, chiar și boala aceasta l-a lovit pentru un scop. Dumnezeu l-ar fi putut face bine, dar în loc să facă aceasta, l-a lăsat să se ridice acolo unde nu va muri niciodată.” Nu poliomielita l-a omorât. Nu, el nu a murit de poliomielită și nici de cealaltă boală pentru care ne-am rugat, el, eu și restul creștinilor de aici din Campbellsville. Nu aceasta a fost, ci a fost timpul de plecare a lui Garnett. El a slujit scopului lui Dumnezeu și a trebuit să plece.”

Garnett nu a predicat niciodată, nu a fost niciodată administrator sau diacon, nu a învățat niciodată la școala duminicală, din câte știu, nu a cântat niciodată deosebit și nu a mers niciodată pe câmpul misiunii. Totuși, la vârsta de optsprezece ani, el a servit deja scopului lui Dumnezeu, așa că Dumnezeu l-a luat. Sper că aceasta ne va schimba părerea despre ceea ce înseamnă să servim scopului lui Dumnezeu, ce înseamnă să facem lucrarea lui Dumnezeu. Amin.

„El a slujit scopului lui Dumnezeu și a trebuit să plece. El a venit la Hristos și a fost însămânțat. Dar dacă ar fi murit înainte de a se întâmpla aceasta? Poliomielita l-a condus la Dumnezeu. El urma să fie acționar în tutun, aceasta avea în plan, însă nu acesta a fost scopul Domnului pentru el. Scopul lui era să fie creștin. Dacă ar fi fost

un acționar în tutun, poate peste șaptezeci și cinci de ani, dacă ar mai fi lumea, s-ar fi spus despre Garnett că a fost un mare acționar. Probabil că la înmormântarea lui, toți predicatorii ar fi spus: „A fost un mare acționar.”

Dar ce putem spune astăzi despre el? „Garnett este un creștin.” Ca acționar, fără germeul de Viață în el, ar fi fost doar o amintire pentru acea generație și ar fi fost pierdut, dar așa, este printre nemuritori și trebuie să se ridice în înviere. Nimic nu-l va putea ține, pentru că a slujit scopului lui Dumnezeu. El a fost însământat de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și are Viața veșnică.

Ultima dată când am vorbit cu el, mi-a spus: „Dacă aș ști că voi fi bine numai dacă aș schimba felul acesta de viață cu cel pe care-l au ceilalți băieți: să mă distrez, să beau, să umblu pe străzi, etc., nu aș schimba ceea ce am cunoscut acum, pe zece mii de vieți ca acelea.” Un tânăr chipeș, de optsprezece ani, ar fi fost o țintă sigură a diavolului.

Dar Dumnezeu a trebuit să-l pună în starea aceasta, ca să poată sluji scopului Său. Priviți la răbdarea lui și la mărturia pe care a lăsat-o printre vecini. Viața lui a vorbit multor oameni, fiind un exemplu a ceea ce a vrut Dumnezeu să fie, pentru că a slujit scopului Său.”

Ce făcea el în starea lui slabă și bolnavă, stând culcat o mare parte din timp? Servea scopului lui Dumnezeu, un băiat de optsprezece ani. Să ai convertirea și credința lui în Dumnezeu! El a spus: „Nu aș schimba aceasta! Dacă aș trăi, aș fi sănătos și aș face ca acești băieți și nu aș trăi pentru Hristos, nu aș schimba ceea ce am acum nici pe zece mii de vieți.” Ce făcea el? Manifesta un personaj, o viață, în mijlocul bolii. O viață tânără, un bărbat care a fost reținut, lovit și a pierdut oportunități. Amin. Fratele Branham a spus că a avut ambiții, a avut un vis, că a vrut să fie acționar în tutun, iar în altă parte spune că ar fi fost un bun acționar. Poate avea abilități, dar a pierdut toate oportunitățile sale. Știți, am văzut foarte mulți oameni pierzând o ocazie și acest lucru a fost foarte amar pentru ei. Este o mare amărăciune să pierzi dintr-o dată tot, dacă este vorba de o boală, de pierderea unei oportunități sau de a rata ceva. Poate le-a fost dor de ceva sau nu au primit ceva ce altcineva a avut, sau cumva viața a fost nedreaptă cu ei. Să nu credeți că noi, ca și credincioși, nu suntem supuși aceluiași fel de gândire. Diavolul va intra cumva și va spune: „De ce trebuie să suferi când alții nu suferă ca tine? De ce nu poți fi și tu ca toți ceilalți? De ce Dumnezeu îți binecuvântează pe alții, dar ție îți refuză binecuvântarea?” Aceasta este situația în care se afla Garnett Peake, și

totuși, fratele Branham a spus:

„Priviți la răbdarea lui și la mărturia pe care a lăsat-o printre vecini. Viața lui a vorbit multor oameni, fiind un exemplu a ceea ce a vrut Dumnezeu să fie, pentru că a slujit scopului Său.”

Uneori, a sluji scopului lui Dumnezeu înseamnă că Dumnezeu va adăuga suferință (Amin), va îngădui să fim dezamăgiți, ne va împiedica să ne împlinim ambițiile și ne va întoarce din visele noastre, pentru că El are un scop pentru viața noastră, iar când îndeplinim acest scop, trebuie să murim în fiecare zi. Acesta este felul în care trebuie să gândim. Dumnezeu ar fi avut atâta slavă în eliberarea lui Garnett Peake, în vindecarea lui! Aș spune că și prin slujirea fratelui Branham, Dumnezeu a primit o cantitate imensă de laude și slavă, prin vindecările făcute. Dumnezeu a fost proslăvit cu adevărat, Dumnezeu a fost manifestat, atributul Său de Vindecător a fost manifestat de mii de ori prin slujba fratelui Branham, dar iată un băiețel pe care Dumnezeu nu a avut de gând să-l lase să vină la vindecare, și avea să-l ia, cum am spune, înainte de vreme. Dar nu a fost niciodată înainte de vremea lui Dumnezeu. Nu a fost niciodată prea devreme, nu a fost niciodată nedrept, ci totul era perfect. El nu a fost apăsător sau furios, nu a simțit că este nedreptățit, că nu este corect așa. „A trebuit să trec prin aceasta, și nimeni altcineva nu trebuie să treacă prin ceea ce trec eu! Nu este corect ca Dumnezeu să pună această povară asupra mea și nu asupra altcuiva!” El nu a avut atitudinea aceasta, ci a avut atitudinea prin care putea sluji scopului lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că fratele Branham predica la Shreveport, Louisiana, și vorbea despre o soră mică ce stătea acolo în scaunul cu rotile. El a spus: *„De câte ori intrăm, ea este atât de plăcută, de drăguță și de zâmbitoare. De multe ori m-am întrebat de ce nu o vindecă Dumnezeu?”* Doar parafrazez. *„De multe ori m-am întrebat de ce nu o vindecă Dumnezeu. L-am văzut făcând mai mult decât atât, este adevărat. Noi ne-am rugat și ne-am întrebat: „De ce nu o vindecă Dumnezeu, pentru că este mai mult decât în stare s-o facă prin această slujbă. Dumnezeu a făcut mai mult decât atât”,* apoi a privit în jos și a spus că *„poate a lăsat-o să rămână așa, astfel încât ea să mă poată binecuvânta.”*

Profetul lui Dumnezeu a fost încurajat când vedea doamna aceea mică, blocată în scaunul cu rotile, care zâmbea întotdeauna și era fericită tot timpul. Amin. În ciuda stării în care se afla, ea zâmbea și era veselă, iar fratele Branham a spus că poate Dumnezeu a lăsat-o să rămână așa pentru că m-ar putea binecuvânta acum dacă

sora aceea mică ar putea ști că starea ei era așa din pricina unui scop. Amin. Dumnezeu i-a permis să rămână așa tocmai pentru a-l binecuvânta pe profetul Său din timpul sfârșitului.

Aș vrea să spun că dacă am avea cadrul potrivit al marelui program al lui Dumnezeu, am vedea ce trebuia să facă acel profet, care erau necazurile și dificultățile prin care trecea și cum putea să se bucure de o soră aflată în scaunul cu rotile, cu privire la care se părea că Dumnezeu nu le va răspunde la rugăciuni și nu o va ridica, chiar dacă ar fi putut s-o facă cu ușurință. Ea își purta suferința în acel scaun cu rotile, cu o binecuvântare și încurajare pentru inima profetului lui Dumnezeu. Probabil ar spune: „Sunt bine aici în scaunul cu rotile.”

Dacă am putea ști, nu am spune „Nu”, pentru că am ști; dacă am putea crede și am putea păstra în mintea noastră că prin tot ce trecem, pe unde sunt conduși pașii celor dreپți ai Domnului, sunt lucrurile pe care le-a rânduit Dumnezeu să le trăim și că ceea ce vrea cu privire la noi, este să-Și împlinească scopul. Cum pot să-l dovedesc dragostea? Punându-mă cu bucurie în mijlocul încercărilor pe care le consideră potrivite și pe care le îngăduie să vină pe calea mea.

Omule, nu cred că este plăcut Domnului, să începi să te plângi. Noi am predicat miercuri mai departe despre Iov. Nu cred că Domnului i-a plăcut că a început să se plângă. Nu cred că i-a plăcut Domnului că a început să-L învinuiască pentru că era nedrept. Vedeți, aceasta este problema. Slujba nu ar aduce o acuzație împotriva Domnului. Slujba nu ar eșua, nu ar greși împotriva Domnului când slujitorul a greșit, a fost corectat de Dumnezeu. Când slujitorul a început să spună: „Nu am făcut nimic greșit”, acest lucru nu este corect. Când slujitorul a ajuns să spună: „Sunt nevinovat, nu am greșit cu nimic. Nu știu de ce face Dumnezeu aceasta”, a început să facă aluzie la faptul că Dumnezeu este cumva nedrept. Dar Dumnezeu a coborât, l-a corectat și i-a spus: „Cine ești tu? Ești doar un fir de praf și meriți să mori! Eu sunt Cel care îți dă Viață, Eu sunt Cel care te susțin, Eu sunt Cel care face toate aceste lucruri. Cine crezi că ești?” Și cu acea conversație, s-a terminat.

„Am vorbit o dată și nu voi mai spune niciodată nimic. Am vorbit de două ori și-mi voi pune mâna la gură.” Dumnezeu este desăvârșit în toate căile Lui. Dacă lasă să ți se întâmple ceva este pentru un scop, și apoi, tu ești aici pentru scopul Lui. Dacă ești o Sămânță a lui Dumnezeu, un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, viața ta are un scop și tot ce faci servește acestui scop. Amin. Tu trebuie să stai liniștit și să spui: „Dumnezeu este responsabil, iar eu sunt mulțumit.” Drumul pe care ni l-a întins

Înainte are dificultăți (Amin), uneori este greu, uneori plângem, avem dureri de inimă, desigur, dar trebuie să ajungem în punctul în care să putem spune: „*Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.*” Dumnezeu ne binecuvântează și nu încetează niciodată să vegheze asupra noastră, de aceea, trebuie să venim și să realizăm faptul că „am un Tată care veghează asupra mea. Nu am fost părăsit niciodată, nici într-o zi din viața mea.”

Fratele Branham a spus că Avraam a fost sămânța aleasă a lui Dumnezeu pe pământ în acea zi, iar Dumnezeu a venit la el și i-a spus: „Trebuie să mergi aici; trebuie să mergi acolo”, și Avraam a început să se deplaseze prin țară. Și fratele Branham spune că Dumnezeu a fost tot timpul atent la Avraam pentru că el era expresia lui Dumnezeu. El a știut fiecare cotitură pe care o făcea, fiecare loc în care se afla, a știut când Abimelec a vrut să-i ia soția, a știut când avea probleme jos în Egipt și a știut fiecare întoarcere pe care a făcut-o Avraam. Ochiul Lui a fost ațintit întotdeauna asupra lui Avraam, deoarece el era fiul Său; iar tu ești sămânța lui Avraam, ești sămânța credinței lui Avraam, tu ești copilul lui Avraam, ești părțica de sămânță împărătească, deci, cum ar putea să nu se uite la tine? Problema este că atunci când vine stresul, anxietatea și greutatea, pentru o clipă avem un flashback spiritual, o amnezie și uităm că avem un Tată care ne poartă de grijă. Astfel, începem să acționăm ca și cum nu am avea un Tată cresc, suntem aici să ne îngrijorăm și nu există niciun scop cu noi. Nu am spune niciodată aceasta, dar sub tensiunea momentului, acțiunile noastre ne dictează că am pierdut. Văzând cine suntem, amnezia spirituală se strecoară înapoi. Dar Dumnezeu a descoperit Tainele, așa că nu se mai pune problema cine suntem, nu există nicio îndoială cu privire la vigilența Sa asupra noastră, pentru mine și pentru tine nu există nicio întrebare cu privire la aceasta.

Fratele Branham a spus: „*Chiar dacă Dumnezeu vrea să fiu un pierdut, L-aș iubi oricum, pentru că acesta a fost scopul Lui și este demn de dragostea mea.*” El a spus: „*Dacă la sfârșitul vieții mele, El mă va împinge cu piciorul în iad, aș săruta piciorul care m-ar lovi.*” Aceasta este dragostea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este suveran și are un scop, iar noi vrem ca scopul Lui să fie împlinit.

În mesajul **De ce micul Betleem**, profetul lui Dumnezeu spune:

„*Până și natura ne vorbește despre El. Ea depune o mare mărturie, prin care ne spune că nu putem avea parte de această înviere dacă viața noastră nu servește scopului lui Dumnezeu.*”

Fratele Branham ne-a spus aceasta din nou, și anume că tot ce servește scopului lui Dumnezeu are o înviere, dar dacă nu servește scopului lui Dumnezeu, nu are nicio înviere. El vorbește de prima înviere; nu vorbește de înviere generală, de învierea de la judecată, ci vorbește de prima înviere. Amin. Spune că dacă nu servește scopului lui Dumnezeu, nu are înviere, dar dacă servește scopului lui Dumnezeu, are o înviere, are deja în el o Viață de înviere și spune: „Doamne, vreau să servesc scopului Tău” (Amin), pentru că nu este viața aceasta, ci este Viața următoare; nu pe aceasta o câștig și o urmez, ci pe următoarea și o caut disprețuind rușinea. Privim înainte spre slava care ne așteaptă și pentru Viața următoare (Amin), ca să-l permitem lui Dumnezeu să-Și împlinească scopul în acest sens.

„Dacă îi împlinim scopul, avem o înviere. Dacă o sămânță de floare este pusă în pământ și germinează, aduce la suprafață o nouă floare, dar dacă nu germinează nu va aduce floarea și nu servește scopului lui Dumnezeu. Deci, nu faptul că răsare este cel mai important, ci pentru că slujește scopului lui Dumnezeu. De aceea răsare soarele: fiindcă slujește scopului lui Dumnezeu. Și noi înviem dacă slujim scopului lui Dumnezeu.”

Nu știu ce vrei tu, dar eu vreau să slujesc scopului lui Dumnezeu.

„Știți că Satan nu a putut să-l înece pe Noe în potop până când nu a fost împlinit scopul lui Dumnezeu. El nu a putut să-i ardă pe copiii evrei, până când scopul lui Dumnezeu a fost încheiat. El nu a putut ucide lucrarea prin încercări și neazuri, până când nu era împlinit scopul lui Dumnezeu. Leii nu au putut să-l mănânce pe Daniel, până când nu a fost împlinit scopul lui Dumnezeu. Moartea nu a putut să-l ia pe bătrânul Avraam până când nu a fost încheiat scopul lui Dumnezeu. Nu te poate lua nici pe tine și nici pe mine până când nu este încheiat scopul lui Dumnezeu cu viața noastră, așa că, să ne îmbărbătăm în această mângâiere.”

Oh, El nu îl lasă pe diavolul să ne sperie! Dacă ai un diagnostic rău dat de doctor, nu te speria pentru că nu pleci de pe acest pământ până când nu se încheie scopul lui Dumnezeu cu tine. Ei nu au putut să-i ardă pe cei trei copii evrei. Amin. Au încins cuptorul atât de tare încât focul a ars gardienii care i-au aruncat înăuntru, dar pe ei nu i-a putut arde pentru că scopul lui Dumnezeu cu ei nu se încheiase încă. Spune: „Tot ce vreau acum este să mă alinez scopului lui Dumnezeu, pentru că în scopul Lui am protecție perfectă, am călăuzire perfectă, totul va funcționa conform scopului lui Dumnezeu și nu pot fi distrus. Viața mea nu se poate încheia

cât timp slujesc scopului Său.” De ce am vrea să mai rămânem când am încheiat de servit scopului Său?

Când fratele Branham a fost ridicat dincolo de cortina timpului și dus Acolo, ne-a explicat cum era Acolo și a spus că nu are cuvinte suficiente, un limbaj potrivit pentru a explica ce a văzut. El însuși nu a vrut să se întoarcă, gândindu-se cât era de minunat locul acela.

Când a murit tânăra lui soție, cred că avea douăzeci și unu sau douăzeci și doi de ani, a cerut să se întoarcă, dar ea l-a întrebat: „De ce m-ai chemat înapoi?” Avea douăzeci și doi de ani și doi copii, a avut un soț minunat, dar slujise deja scopului ei. Dumnezeu nu l-ar fi lăsat pe profetul Său, fără soția sa, Hope, nu ar fi dus-o dacă nu și-ar fi îndeplinit deja scopul cu ea. După ce și-a îndeplinit scopul, a plecat într-un Loc atât de minunat încât nu a dorit să se întoarcă înapoi, iar când profetul a chemat-o înapoi, l-a întrebat: „De ce m-ai chemat înapoi? Este atât de minunat Acolo, este exact cum ai predicat.” După ani și ani, profetul lui Dumnezeu avea să meargă în același loc și chiar a văzut-o din nou pentru că a venit să-l salute și i-a spus: „Scumpul meu frate!” Nici el nu a vrut să se mai întoarcă. Amin. Putea să-și vadă trupul așezat pe pat, lângă soția sa pe care o iubea, dar a început să se simtă ciudat. Când a privit înapoi a văzut că trupul lui se mișca și a spus: „Trebuie să mă întorc!”

De ce am vrea să mai rămânem când scopul lui Dumnezeu cu noi s-a împlinit? Dacă scopul lui Dumnezeu cu noi nu este împlinit, nu putem pleca. Deci, nu puteți pierde acest lucru. Este tot ce trebuie să spun. Nu poți să-L pierzi! Prietene, lasă frica să dispară, îngrijorarea și anxietatea, lasă să se risipească totul, pentru că dacă Dumnezeu mai are un scop în viața ta, nu poți muri, nu poți pleca, nu ți se poate întâmpla nimic până când nu se termină scopul lui Dumnezeu cu tine, iar când Dumnezeu își împlinește scopul, cobori cu Puterea de înviere în viața ta și ai promisiunea învierii pentru că ai slujit scopului Lui. Și în timp ce aștepti învierea aceea, ești unit cu cei care au terminat deja, și nu îți lipsește nimic. Amin.

Vă spun că Dumnezeu este bun. Nu există motive să vă fie frică, adică nu există teamă că ni se poate întâmpla acest lucru, dar încă ne luptăm în acest trup. Pavel a spus: „*Oh, cine mă poate elibera de acest trup de moarte?*” Și a continuat: „*Dar Îi mulțumesc lui Dumnezeu, prin Hristos Isus.*”

Deci, nu există motive să vă fie frică. Frica are cu sine chinul, dar dragostea

desăvârșită este Piatra de temelie, este harul, este Mesajul acestui ceas care vine să ne spună că totul este la timp, este în ordine, că ceasul lui Dumnezeu bate la timp.

În viața unui credincios nu se poate întâmpla nimic, decât dacă trece mai întâi pe la biroul lui Dumnezeu și semnează El, dă aprobarea. Nimic nu ne face rău, nu se întâmplă nimic care să poată învinge scopul Lui, nu putem pierde nimic. Amin. Dar diavolul încearcă să ne controleze prin frică, încearcă să ne facă să ne întoarcem aici sau să ne întoarcem dincolo, să vorbim lucruri rele sau lucruri care sunt contrare Cuvântului. Ne tulbură în mintea noastră și ne tulbură în familiile noastre, dar trebuie să revenim la acest Cuvânt descoperit care a fost deschis în această zi pentru noi, ca să realizăm că totul este absolut așa cum a fost cu Garnett Peake, care a murit la optsprezece ani. Dumnezeu a putut să-l elibereze de poliomielită. De fapt el nu a murit de poliomielită, nu a murit nici de altă boală. În cele din urmă plămâni i-au cedat și nu a mai putut respira, dar Dumnezeu a folosit poliomielita pentru a-l conduce la Hristos. Amin.

Fratele Branham a spus că el a devenit un martor al lui Hristos, a devenit o mărturie, un exemplu pentru vecinii săi, a devenit o Lumină care a luminat împrejur, și va sta ca martor în ziua judecății. El a servit scopului lui Dumnezeu și a fost dulce, umil, autentic și iubitor. În timp ce-și împlinea scopul, nu a fost furios, supărat sau trist și nu a spus: „Bine, cred că Dumnezeu vrea să sufăr!” Am văzut oameni care spuneau: „Ei bine, Dumnezeu vrea să suport această povară!” Am urmărit atitudinea lor și am văzut că este o amărăciune care merge cu ei. Dar când prindem cu adevărat revelația lui Dumnezeu, vine o smerenie dulce. Când ne purtăm povara, dacă există vreun loc întunecat în care Dumnezeu dorește să strălucim, să fim o Lumină (Amin), fie că este un pat de spital, o situație neplăcută în familie, sau orice altceva, dacă este întuneric în locul în care vrea să strălucim, tu nu poți străluci o lumină învăluită în amărăciune, frică, anxietate și furie. Tu poți străluci Lumina Lui numai atunci când permiți să vină în tine Viața lui Hristos. Atunci spui: „Totul este bine!”

Isus nu a fost supărat pentru că aveau să-L atârne pe o cruce; Pavel nu a fost supărat pentru că l-au lovit cu pietre și l-au bătut. Noi putem spune că purtăm o povară pentru Domnul, însă acțiunile noastre sunt total diferite. Dar trebuie să fie expusă Viața lui Hristos, predarea Lui totală sub voia lui Dumnezeu și dorința de a-L arăta cu orice preț. Exprimă-L pe El și în cea mai bună zi, dar și în cea mai rea zi. Reprezintă-L întotdeauna și realizează că „nu mi se poate întâmpla nimic fără

știrea lui Dumnezeu. Nu există nimic să mă poată scoate de pe acest pământ, decât dacă am slujit deja scopului lui Dumnezeu.”

Haideți să mergem la 1Împărați 19.1. Vreau să le folosesc în continuare ca exemple, în timp ce înaintăm. Deci, 1 Împărați 19.1. Vom vorbi despre Ilie după confruntarea de pe Muntele Carmel, după marea biruință, când Dumnezeu i-a arătat ce să facă. El a mers în ascultare de Dumnezeu, a făcut ce i-a poruncit El să facă și Dumnezeu a coborât în Stâlpul de Foc și a mistuit jertfa, pietrele, apa și tot. Apoi i-a ucis pe cei patru sute de proroci ai lui Baal și a avut o mare biruință. În continuare, urmează capitolul 19:

„Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți prorocii.

Izabela a trimis un sol la Ilie să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.”

Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

El s-a dus în pustie, unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr și dorea să moară zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.”

Oh, al cui plan îl interesa acum? A cerut moartea pentru sine. „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.”

S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și, iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă.”

Fratele Branham ne-a spus povestea lui Ilie sub ienupăr și cum Dumnezeu l-a trimis pe înger cu cele mai mângâietoare mâini pentru că știa starea în care era Ilie. El l-a mângâiat, l-a trezit, l-a hrănit și apoi l-a lăsat să doarmă din nou. L-a hrănit din nou și iar l-a pus să doarmă.

„S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și, iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă.”

El s-a uitat și, la căpătâiul lui, erau o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un urcioc cu apă. A mâncat și a băut, apoi s-a culcat din nou.

Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins și a zis: „Scoală-te și mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.”

El s-a sculat, a mâncat și a băut și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!”

Ce făcea el? Se plângea. Dumnezeu a venit la el și l-a întrebat: „Ce faci tu aici, Ilie?” El voia ca Ilie să înțeleagă unde se afla, și nu cred că încerca să-l facă să-și identifice doar locația fizică, ci încerca să-l determine să identifice unde se afla, pentru că atunci când a venit la Adam după cădere, a spus: „Adam, unde ești?” Dumnezeu știa unde era Adam, iar când Dumnezeu a venit la Ilie, El știa unde era Ilie. El a știut unde era Adam, dar a spus: „Unde ești, Adam?” Și Adam a răspuns: „M-am ascuns pentru că mi-era frică.” Ce făcea Dumnezeu? Încerca să-l facă pe Adam să identifice unde se afla, iar acum El vrea să-l facă pe Ilie să identifice unde se află. Știți, uneori, prin felul în care vorbim în mijlocul unei situații, identificăm unde suntem (Amin), identificăm că suntem blocați în amnezie spirituală, iar necredința se strecoară înăuntru din cauza fricii și anxietății. Când ne auzim pe noi înșine vorbind ca Ilie, trebuie să spunem: „Doamne, iartă-mă, nu aceasta vrei Tu pentru mine.”

În versetul 11, el începe să identifice unde se află:

„Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.

Și după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii. Și

un glas i-a vorbit zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?” Este din nou aceeași întrebare.

„El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeu oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.”

Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc și, când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.

Să ungi și pe lehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.

Și se va întâmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî lehu și pe cel ce va scăpa de sabia lui lehu îl va omorî Elisei.”

Vrem să ne oprim aici cu povestea. Deci, aflăm că Ilie a fugit de Izabela pentru că l-a amenințat cu moartea, așa că după o mare biruință, acum intră într-un timp de încercare. Amin. Noi știm că ungerea l-a părăsit și el s-a prăbușit înapoi în omul firesc, a fugit pentru viața lui și era obosit. Apoi am văzut că l-a cerut lui Dumnezeu să-l lase să moară. El nu i-a cerut niciodată lui Dumnezeu să-i arate voia Lui: „Ce vrei să faci în continuare?”, ci a început să-și exprime propria voință: „Vreau să mor!”, dar vă spun prieteni, noi nu avem dreptul să ne exprimăm propria voință, ci voia noastră trebuie să fie voia Lui.

În continuare, am văzut că El i-a adus mâncare și băutură și l-a susținut pentru călătorie. Știți, Dumnezeu a trebuit să-l hrănească, pentru că Ilie era disperat pentru viața lui și era dispus să stea acolo și să moară. Dar Dumnezeu a trebuit să-l hrănească pentru că scopul Său cu el nu era încă împlinit. Dumnezeu a venit la Ilie. Da, l-a iubit, pentru că era profetul Său. Da, a fost tandru cu el, și a trebuit să-i țină viața în pustia aceea. Vă dați seama că Dumnezeu nu avea să-l ia pe altul, pentru că Ilie a fost chemat, el a fost rânduit, așa că Dumnezeu a trebuit să aibă grijă de el.

Dumnezeu a trebuit să aibă grijă de Moise când acesta a fugit. De aceea s-a ocupat de toți, pentru că ei serveau încă scopului Său. Și de Pavel a trebuit să aibă grijă când a fost lovit cu pietre sau când a naufragiat cu corabia. Dumnezeu a avut grijă de el zi și noapte, a vegheat tot timpul asupra lui Pavel (Amin), ca să nu fie omorât. Era în Marea Mediterană, iar în Marea Mediterană există rechini albi, dar niciunul din ei nu avea de gând să-l mănânce pe Pavel, pentru că scopul lui

Dumnezeu cu el nu era încheiat.

Și iată că acum l-a întrebat pe Ilie: „Ce faci tu aici, Ilie?” Și Ilie a început să se plângă de aceasta și de cealaltă. „Nu mai este nimeni altcineva și acum încearcă să-mi ia și mie viața.” Dar Dumnezeu nu s-a supărat și nu i-a răspuns la niciuna din plângerile lui, ci i-a spus: „Ridică-te în picioare și du-te pe munte”, iar acolo avem un cutremur, foc, vânt și toate acestea, iar la urmă, un susur blând și subțire, și Dumnezeu l-a întrebat din nou: „Ce faci tu aici, Ilie?” Și Ilie a trecut prin aceeași situație, plângându-se la fel și având aceeași mărturie negativă, dar Dumnezeu nu a răspuns nimic la cuvintele pe care le-a spus el, ci i-a zis: „Întoarce-te, pentru că nu ai terminat încă.” Dumnezeu nu l-a mângâiat, nu l-a consolată și nu i-a spus că este în ordine; Dumnezeu nu i-a spus: „Te înțeleg, știu că este greu”, ci l-a întrebat din nou: „Ce faci aici?”, apoi i-a zis: „Du-te pe drum la Damasc și unge-l pe acesta și unge-l pe acela și pe celălalt, pentru că încă nu am terminat cu tine.” Apoi, în versetul 18, i-a spus:

„Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat.”

Ilie a spus: „Am rămas singur!”, iar fratele Branham a spus că acolo Dumnezeu a deschis Pecetea și l-a lăsat să vadă că nu era singurul care a rămas. Atunci, Ilie a văzut că plângerile lui au fost zadarnice și că toate sentimentele lui au fost greșite, pentru că Dumnezeu a deschis o Pecete și i-a arătat: „Nu ești singurul rămas, pentru că am în plan să am și alți oameni. Ciclul meu de răscumpărare continuă, așa că nu ești pierdut și nu vei fi distrus. Totul este în ordine.” Dumnezeu ne deschide Pecetea ca să știm că totul este în ordine.

În mesajul **Cele șapte epoci ale Bisericii**, fratele Branham spune:

„Ioan a fost prins și fiert timp de douăzeci și patru de ore într-un cazan cu grăsime fierbinte, fără să aibă nici măcar o arsură pe el. Apoi l-au scos afară și l-au considerat vrăjitor. Au spus că a vrăjit uleiul ca să nu-l ardă, dar bineînțeles, aceea era puterea lui Dumnezeu, pentru că voi nu puteți fierbe Duhul Sfânt afară dintr-un om. Dumnezeu nu a permis să-l ardă pentru că a avut o lucrare pentru el, și până când n-a terminat Dumnezeu cu el, n-a existat nimic în lume să-l poată împiedica.”

Aceasta este tot ce se va întâmpla. Ei l-au fiert pe apostolul Ioan, dar nu au putut să-l distrugă. Au încercat de mai multe ori să-i curme viața, dar fratele Branham a vorbit numai despre încercarea de a-l fierbe. Ei au încercat să-l fiarbă într-un cazan

cu ulei, dar nu au reușit. De ce? Pentru că Dumnezeu nu terminase cu el. Isus spusese: *„Dacă vreau să rămână până Mă întorc”*, înseamnă că Ioan trebuia să vadă întoarcerea Domnului, trebuia să vadă a doua Sa venire, Răpirea, Împărăția Mileniului, cerurile și pământul nou. Până când nu le-a văzut și a scris Cartea Apocalipsei, Dumnezeu nu și-a încheiat scopul cu el. Amin. De aceea, nu au putut să-l fiarbă, n-au putut să-l omoare, să-l distrugă, dar când Dumnezeu a terminat cu el, a murit din cauze naturale.

Când Dumnezeu a lucrat prin Petru (Amin), când a luat cheile și a deschis Împărăția, nu a fost nimic să-i poată face rău. Amin. L-au închis, dar El a deschis porțile și a ieșit afară. Un înger a venit și a deschis ușile închisorii și deși era înconjurat de gardieni, a putut ieși din celulă, a ajuns în curtea închisorii și a ieșit pe poartă în stradă. A avut o mare izbăvire. Dar la sfârșit, același om a fost luat și prins pe cruce cu cuie, cu capul în jos, pentru că la un moment dat, scopul lui Dumnezeu cu el a fost încheiat, pentru că Dumnezeu vorbise deja despre moartea lui.

Uneori suntem foarte confuzi deoarece lucrurile miraculoase se întâmplă pentru noi absolut supranatural și suntem legați de ele. Apoi se întâmplă ceva și se pare că Dumnezeu nu va face nimic. Astfel, ne încurcăm atât de mult!

Să trecem la Fapte 9. Aș spune așa cum a spus Pavel. Asigură-te că alegerile tale sunt corecte înainte de următorul proces, înainte de următoarea eliberare, înainte de următoarea vindecare. Asigură-te că faci alegerea corectă acum, astfel ca atunci când vine următoarea problemă, să nu fii aruncat de fiecare val. Amin. Dacă ai o ancoră care te ține deasupra valurilor, știi *„Sunt sigur în Hristos, nu este nimic în neregulă cu mine. Dumnezeu m-a chemat înainte de întemeierea lumii și tot ce se întâmplă cu mine este ceva ce servește scopului Său și Îi va glorifica Numele.”*

Fapte 9.15. Aici Dumnezeu vorbește cu Anania și îi spune:

„Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel;

și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.”

Așadar, Pavel a fost un vas ales și a fost ales cu scopul de a purta Numele Domnului înaintea neamurilor, a împăraților și înaintea copiilor lui Israel și i s-a arătat ce va suferi pentru Dumnezeu. El a fost gata să slujească acestui scop și nu

I-au putut ucide. Au încercat, dar nu au putut să-lucidă.

Să mergem în Fapte 14. Aici, apostolul Pavel era în Listra și acolo s-a rugat pentru un bărbat care era olog din naștere, iar omul a fost vindecat. Atunci, el a încercat să se închine în fața lui Pavel și a lui Barnaba, numindu-i zei, dar ei i-au oprit, iar în versetul 19, citim:

„Atunci, au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște iudei, care au ațâțat pe noroade. Aceștia, după ce au împrășcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.”

Înainte, apostolul Pavel îi oprise să i se închine ca unui zeu, pentru că pusese în picioare un om olog din pânțele mamei lui; s-a rugat pentru el, iar omul s-a vindecat pe loc, s-a ridicat în picioare și a început să meargă și să sară. Toți au văzut acest miracol, și s-au uitat la Pavel și la Barnaba ca la niște zei: *„Zei s-au coborât la noi în chip omenesc”*, vrând să le aducă jertfe. În versetul 18 vedem că abia au putut să-i convingă să nu facă aceasta, apoi, în versetul 19 au venit acolo niște evrei falși dintr-un alt oraș, care erau supărați pe Pavel din pricina învățaturii lui, și i-a convins pe oameni să-l împrăște cu pietre ca să-l omoare. Dumnezeu care a putut vindeca un olog, nu a putut opri împrășcarea cu pietre a lui Pavel? Să citim din nou versetul 19:

„Atunci, au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște iudei, care au ațâțat pe noroade. Aceștia, după ce au împrășcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.”

„Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate.” Și ascultați: *„A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe. După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta...”*

Vreți să spuneți că Pavel a încetat să predice Evanghelia? Adică Pavel s-a îndoit de însărcinarea lui, când Dumnezeu nu l-a protejat de lapidare? În al doilea rând, într-adevăr a fost chemat să fie apostol sau nu? Voi știți că Pavel a naufragiat, cred că a spus că de trei ori. Noi nu avem nicio înregistrare a vreunui naufragiu, dar Pavel s-a întrebat de ce a lăsat Dumnezeu să naufragieze corabia. *„Nu mi-a spus nimic, poate nu sunt în voia Lui, poate nu sunt apostolul Lui, poate doar am crezut că sunt o lumină pentru neamuri, dar nu sunt. Dacă eram lumina neamurilor și Dumnezeu mă trimitea aici în siguranță, ar fi protejat nava și nu ar fi lăsat nimic rău să vină asupra ei. Acum am naufragiat și am petrecut o noapte în adânc.”*

Înțelegeți ce spun? Noi trebuie să ne facem chemarea și alegerile, și sigur, indiferent ce se întâmplă, sunt alegeri sigure pentru că știm cine suntem, știm de ce suntem aici și ce facem pe această planetă; știm că suntem aici ca să-L manifestăm pe Isus Hristos. Indiferent de situație, că este bine sau rău, eu sunt aici pentru a-L manifesta pe Hristos, chiar dacă nu îi oprește să mă lapideze, sau dacă nu oprește mașina să se prăbușească. El nu oprește nimic din ce trebuie să se întâmple, El nu oprește amenințarea bolii, dar aceasta nu mă face să mă întreb dacă sunt sau nu Mireasă. Eu sunt însărcinat să trăiesc Viața Lui (Amin), m-a chemat prin harul Său, m-a întemeiat în Cuvântul Său, m-a însuflețit prin Duhul Său, și nimic din ceea ce se întâmplă în exterior nu poate să-mi schimbe părerea cu privire la cine sunt și de ce sunt aici, și nu îmi schimbă însărcinarea. Eu sunt pe acest pământ ca să-L arăt pe Isus Hristos printr-o lapidare, sub o epavă de mașină, într-o boală sau orice ar fi. Eu sunt aici pentru a-L manifesta pe Isus Hristos.

Ei l-au împrôscat pe Pavel cu pietre și l-au scos din oraș crezând că este mort. Nu a fost ușor, l-au omorât cu pietre, sau așa au crezut, iar Dumnezeu nu i-a oprit să-l lovească cu pietre. Aceasta a fost o lapidare eficientă, iar Dumnezeu nu a oprit-o. Poate că Dumnezeu va fi glorificat prin pietre. De ce ar opri ceea ce și-a propus? Apoi, când au venit sfinții și s-au adunat în jurul lui, Pavel s-a ridicat în picioare. Mie îmi plac Scripturile. Nu știu ce s-a întâmplat de fapt, dar Scriptura nu vorbește de o adunare de milă, de remușcări sau regrete și nu îl vedem pe Pavel spunând: „Am spus că am greșit, dar nu ar fi trebuit să spun aceasta deoarece cred că i-am jignit.” Înțelegeți ce spun? Ce a făcut Pavel? S-a ridicat pentru că era sub o însărcinare de la Dumnezeu, era încă apostolul neamurilor, așa că s-a ridicat și s-a dus în orașul următor, unde a continuat să predice. El nu s-a întors să-și verifice însărcinarea pentru a se asigura că este într-adevăr lumina neamurilor. Dumnezeu a stabilit deja că el era, așa că a mers mai departe în însărcinarea sa, iar eu voi citi încă o dată versetul 20:

„Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.” El și-a continuat misiunea. Ascultați. El a fost în Listra, apoi a plecat în Derbe și au predicat Evanghelia acolo.

„După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,” de unde au venit oamenii care l-au ucis cu pietre. Ei au venit la Listra din Iconia și Antiohia și i-au convins să-l împiedice să predice și să-l lapideze. Totuși, Pavel s-a ridicat, și a doua zi a mers în orașul următor, la Derbe, iar când a terminat predicarea și învățătura acolo, s-a

Întors la Listra, unde a fost lapidat, după care a plecat în Iconia și Antiohia, de unde au venit cei care l-au lapidat. Nimic nu i-a schimbat chemarea; circumstanțele nu i-au schimbat chemarea și nici însărcinarea. El a fost hotărât să facă voia lui Dumnezeu (Amin), nu a încercat să se protejeze, nu a încercat să evite pericolul, ci s-a întors înapoi în lucrare. De ce? Pentru că Dumnezeu l-a chemat, Dumnezeu l-a însărcinat să-l împlinească scopul în această viață. El s-a dus înainte pentru că nimic nu putea să-l omoare oricât au încercat, până când scopul lui nu a fost încheiat.

Uneori, Dumnezeu i-a spus lui Pavel să nu se teamă să meargă într-un oraș și să vorbească cu îndrăzneală pentru că acolo sunt mulți oameni care vor crede și nu va fi rănit, dar în orașul următor nu a mai făcut aceasta. Vedeți, nu poți să-ți dai seama ce va face Dumnezeu. Tu nu poți spune: „Atunci a spus: „Să nu vă temeți de ei! În oraș am mulți oameni care vorbesc cu îndrăzneală și nu-ți fac rău. Atunci aceea a fost voia lui Dumnezeu, dar când ai vorbit în Listra, au venit și te-au împroșcat cu pietre, pentru că nu erai în voia lui Dumnezeu. Uită-te la rezultate.”

Diavolul are un ochi negru, dar nu putem fi aruncați de toate aceste vânturi. Bineînțeles că diavolul va veni împotriva noastră și sunt momente când Dumnezeu permite suferința, boala, permite muștrarea și respingerea, permite toate aceste lucruri. Amin. Dar ce a făcut Pavel? S-a ridicat, s-a dus în Derbe și a predicat. Ce a făcut el? L-a slăvit pe Dumnezeu, împlinind scopul Său. Amin. El nu s-a pus înainte pe sine însuși, ci a rămas în chemarea lui Dumnezeu, unde l-a chemat Dumnezeu, așa că s-a întors în Listra, după care a plecat în Iconia și Antiohia, pentru că Dumnezeu nu i-a spus să facă altceva.

Este păcat că atunci când vin necazuri, ne îndoim atât de repede de chemarea noastră. Nu vorbesc despre tine, ci vorbesc despre mine. Cred că este păcat să ne îndoim de locul unde ne-a plasat Dumnezeu, când lucrurile devin dificile.

În mesajul **Ziua biruinței**, profetul spune:

„Israel au fost mulțumiți în Egipt, apoi au devenit robi. Mai târziu, Moise a încercat să-i elibereze bazându-se pe realizările lui intelectuale și militare, dar a dat greș. Însă un singur Cuvânt spus de Dumnezeu, acolo în spatele deșertului, a adus totul în clocot. Și ce s-a întâmplat cu Moise? Și-a focalizat vederea. Scopul lui Dumnezeu nu era ca el să se căsătorească cu frumoasa etiopiană de culoare, să aibă copii cu ea și să păzească oile socrului său, ci chemarea lui era să elibereze poporul lui

Dumnezeu din robie. Aceasta era însărcinarea lui, pentru aceasta se născuse.

Fiecare din noi este născut pentru un scop. Noi nu suntem puși aici degeaba.”

Vreau să luați cuvântul acesta și să-l aplicați astăzi personal. Îl putem aplica Miresei, da, Mireasa este aici pentru un scop pe care trebuie să-l îndeplinească, dar vreau să privim acest lucru individual. Amin. Noi putem folosi termeni ca „Mireasă”, dar putem să ne pierdem în acești termeni și să ne uităm din nou la un grup, dar Mesajul din această zi a venit să cheme individul. Astfel, fiecare dintre noi este născut pentru ceva, nu este pus aici degeaba.”

„Muntele acela nu era acolo din întâmplare și pomul acela a fost pus acolo cu un scop. Totul este cu un scop, trebuie să slujească la ceva. Și noi suntem aici pentru un scop, poate ca să-i mărturisim unei persoane ca să fie salvată; sau poate vei deveni un predicator care va aduce milioane de suflete la Hristos.

Priviți la întoarcerea lui Dwight Moody și a multora ca el. O femeie bătrână a avut pe inimă să facă ceva pentru Dumnezeu și a închiriat un grajd vechi pentru un predicator care venise să propovăduiască. Acolo era un tânăr cu părul atârând pe umeri și cu pantalonii prinși cu bretelele tatălui său, care s-a dus și a îngenunchat în seara aceea la altar. Acela era Dwight Moody care a adus o jumătate de milion de suflete la Hristos. Ați văzut? Femeia aceea a avut de făcut ceva; ea ajunsese spălătoreasă cu un scop.

Nu disprețuiți locul în care v-a așezat Dumnezeu, ci slujiți scopului Său, fiindcă lupta se va termina într-una din aceste zile și atunci va veni o mare biruință.”

Nu încercați să ajungeți în altă parte pentru a servi scopului lui Dumnezeu. Nu te gândi în mintea ta: „Dacă primesc aceasta sau fac aceasta, dacă încep aceasta, dacă am poziția aceasta sau trec la aceasta, voi servi scopului lui Dumnezeu.” Nu-ți disprețui poziția!

„Nu disprețuiți locul în care v-a așezat Dumnezeu, ci slujiți scopului Său, fiindcă lupta se va termina într-una din aceste zile și atunci va veni o mare biruință.

Observați, Moise a coborât după ce și-a centrat ochii și a văzut că acela era Programul lui Dumnezeu pe care trebuia să-l împlinească.”

Să mergem la Apocalipsa 10.7, fiindcă vreau să termin aici un gând. Moise s-a dus în partea din spate a deșertului și și-a focalizat ochii pe scopul lui Dumnezeu, așa

că aş vrea să privim la Apocalipsa 10.7 și să ne focalizăm privirea, astfel încât să ne putem concentra asupra scopului lui Dumnezeu, pe scopul lui Dumnezeu din ziua noastră.

Apocalipsa 10.7: „În zilele în care îngerul al șaptelea va începe să sune din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi profeților.” Taina lui Dumnezeu se va încheia sub Glasul îngerului al șaptelea. Lui Ioan i s-a poruncit să nu scrie ce au spus glasurile celor șapte Tunete, dar urma să vină un moment când va veni Hristos, va lucra printr-un profet (Amin) și va începe să dea interpretarea Tunetelor, a Tainele care erau cuprinse în Pечеți. Cel care a făcut aceasta era Dumnezeu, și ce făcea El, era Taina lui Dumnezeu dezvăluind Tainele lui Dumnezeu. Ce făcea El? Urma să termine Taina lui Dumnezeu, (Taina la singular). Astfel, fratele Branham a venit și a terminat Pечеțile în martie, iar în iulie, același an, a predicat mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.” Dacă prinzi Apocalipsa 10.7, vezi că fratele Branham a venit acum și a dezvăluit că Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită. El a explicat că Taina lui Dumnezeu din Apocalipsa 10.7 este Hristos. Hristos Taina lui Dumnezeu descoperită a dezvăluit că este Hristos, este Dumnezeu descoperit în Hristos. Ce face? Hristos Îl descoperă pe Dumnezeu. Deci, Taina lui Dumnezeu va fi terminată cu descoperirea care vine prin Hristos. Se termină, Taina lui Dumnezeu va fi încheiată, pentru că a existat o taină despre Dumnezeu, iar Dumnezeu a deschis această Taină. Când vom ajunge la sfârșitul timpului, va începe să dezvăluie Taina, ceea ce a fost o Taină va rămâne un secret pentru toată lumea, dar nu va fi un secret pentru Mireasa Lui. Motivul pentru care mergem la aceasta, este pentru că vrem să ne concentrăm ochii asupra scopului nostru, ca indivizi.

Astfel, în Mesajul **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, profetul lui Dumnezeu spune că „Dumnezeu avea un scop și o Taină ascunsă, despre care vom vorbi acum, despre scopul lui Dumnezeu.” Suntem atât de distrași de lucrurile lumii, atât de distrași de toate lucrurile prin care trecem zilnic, încât trebuie să ne concentrăm din nou ochii.

Avem dificultăți, avem conflicte și greutăți, avem tot felul de urcușuri și coborâșuri, și aceasta este numai o parte din trăirea în această viață. Știți, când ne-a pus în această viață, Dumnezeu nu a luat toate efectele blestemului. El ne-a chemat, ne-a înviat la Viață, dar nu a scos niciodată îmbătrânirea, nu a luat-o de la noi. Amin. Boala va veni în continuare, pe acest pământ avem dificultăți și suferim o mulțime de lucruri, ca și ceilalți. Lumea suferă fără niciun scop, dar tu suferi cu un scop. Ei

nu au nicio direcție, iar singurul scop pe care-l au, este propriul lor scop, dar noi avem un scop diferit. Totuși, ni se întâmplă aceleași lucruri care se întâmplă cu lumea (Amin), dar reacția noastră ar trebui să fie diferită de reacția lumii pentru că ochii noștri sunt focalizați spre scopul lui Dumnezeu, iar scopul lui Dumnezeu este să-Și trăiască Viața în indivizi. Amin.

Mireasă, nu vreau să vorbesc și să folosesc termeni care să te facă să te îndoiești, ci vreau să folosesc termeni care să te facă să crezi. Amin. Vreau să ridicăți mâna și să spuneți: „Vorbește despre mine.” Amin. Să ne concentrăm ochii, astfel încât să putem vedea scopul lui Dumnezeu cu noi. Amin. Scopul lui Dumnezeu este realizat în tine, scopul lui Dumnezeu este manifestat în tine și Taina lui Dumnezeu este descoperită în tine ca individ. Aceasta încheie Taina lui Dumnezeu.

„Acum, Dumnezeu avea un scop și o taină ascunsă, iar eu aș vrea să vorbesc în această dimineață în biserică, despre această taină a lui Dumnezeu, care a fost în gândurile Lui încă înainte de întemeierea lumii, ca să vă arăt cum este desfășurată chiar aici în ceasul acesta în care trăim. Vedeți? Atunci veți înțelege clar, vedeți, ceea ce s-a făcut.

Marea taină a lui Dumnezeu despre cum s-a făcut, este un secret. El a ținut-o secretă și nimeni nu știa nimic despre ea. Nici chiar Îngerii nu au înțeles-o. Vedeți, El nu a descoperit-o.” Acesta este motivul pentru care sub a șaptea taină, când a fost deschisă Pecetea a șaptea, s-a făcut acea tăcere.

Când Isus a fost pe pământ, ucenicii au vrut să știe când va veni, dar El le-a spus: „Nici Fiul însăși nu știe când se va întâmpla. Vedeți, Dumnezeu are totul pentru El Însuși. Este un secret. De aceea, a fost în cer tăcere timp de o jumătate de ceas și cele șapte tunete și-au făcut cunoscute glasurile lor, iar lui Ioan i s-a interzis să scrie, vedeți, despre venirea Domnului, care-i un lucru pe care El nu l-a descoperit încă, despre cum va veni și când va veni El. Este un lucru bun că El nu a făcut-o. Nu.”

Ascultați acum următoarea afirmație pe care a făcut-o: *„El a arătat-o sau a descoperit-o în fiecare simbol din Biblie.”* El a arătat-o sau a descoperit-o în fiecare tip din Biblie.

„Întreaga Biblie este descoperirea Tainei lui Dumnezeu în Hristos. Întreaga Biblie este o expresie a unui scop pe care L-a avut Dumnezeu, un singur scop pe care a vrut să-l realizeze în toată Biblia. Toate faptele credincioșilor din Biblie au fost în

simboluri, exprimând care este marele scop al lui Dumnezeu, iar acum, în aceste zile din urmă, El a descoperit-o și o arată, cu ajutorul lui Dumnezeu. Ei bine, voi veți vedea chiar aici în această dimineață, ce a avut Domnul nostru în minte tot timpul, și a exprimat-o.”

Despre ce vorbește el? Despre Pecetea a șaptea, Taina lui Dumnezeu. În „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită,” ni se spune că Dumnezeu a avut un scop. Dacă ne-am putea concentra doar asupra scopului lui Dumnezeu, asupra singurului scop al lui Dumnezeu, ne-am putea găsi în acest scop și atunci putem să realizăm scopul tuturor lucrurilor prin care trecem. Ne putem găsi scopul în încercare, ne putem găsi scopul în necazuri și în binecuvântări, ne putem găsi scopul în toate lucrurile.

Dacă ne concentrăm asupra scopului lui Dumnezeu, care este un obiectiv, ceea ce a vrut să atingă și despre care a scris în toată Biblia, vedem că a coborât până astăzi și a venit la tine și la mine. Dacă putem să ne concentrăm asupra acestui scop, atunci tot ce vine de-a lungul timpului, orice situație, trebuie s-o ducem la scopul lui Dumnezeu. Amin. Atunci înțelegeți cum să reacționați pentru că știți că este scopul lui Dumnezeu.

Dumnezeu Și-a desfășurat scopul în trei părți despre care vorbim tot timpul. Dar noi nici măcar nu putem să ne gândim la aceasta. Cine suntem? Este o descoperire atât de adâncă în inimile noastre, o parte din experiența noastră, încât din această descoperire înțelegem doar că El avea un triplu scop. Dar a fost un singur Plan, un singur obiectiv, un singur scop, pe care l-a desfășurat în trei părți. Prima parte, a fost să obțină Întâietatea într-un Om și a făcut aceasta în Hristos Isus; al doilea Său scop, a fost să obțină Întâietatea într-un Trup pe care îl formează acum, și o face cu mine și cu tine. Aceasta este a doua parte din această mare Taină pe care a avut-o Dumnezeu și pe care a pus-o sub Pecetea a șaptea; aceasta este Taina, este Taina venirii Lui, iar voi faceți parte din Ea.

Ceea ce încearcă să obțină El, este întâietatea în tine și în mine, astfel ca data viitoare când doctorul îmi spune că am xyz, să revin la aceasta și să spun că acesta este scopul pe care Dumnezeu vrea să-l afișeze prin acest trup. El vrea să-i răspund cu credință doctorului care-mi va spune că am xyz, nu să mă întristez, nu să mă plâng ca Ilie, ci vrea să fiu orice vrea El să fiu. Orice vrea Dumnezeu, orice vrea Hristos în acest trup de carne, vreau să răspund în această situație, pentru că aceasta este ceea ce a dezvăluit Taina.

Ce este Taina descoperită în zilele noastre? Taina descoperită în zilele noastre este Isus Hristos în formarea Miresei. Deci, prin tot ce trec, trebuie să iau această perspectivă, să mă concentrez înapoi la scopul lui Dumnezeu și să-L las pe Hristos să se ocupe de aceasta prin mine. Nu ar trebui să-mi folosesc propria minte, nu ar trebui să încerc să repar eu, nu ar trebui să mă protejiez, ci ceea ce trebuie să fac eu, este doar să mă predau lui Dumnezeu pentru a-Și pune Cuvântul în fața acestei situații, să cred și să-L privesc pe Dumnezeu biruind prin acest trup de carne. Urmărește-L afișându-Se mereu și iar și iar. Așa a făcut în apostolul Pavel și aceasta vrea să facă din nou în noi.

În Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, a spus:

„El dovedește Viața învierii Lui atunci, așa cum S-a dovedit Însuși. Ea, Mireasa, este independentă de toate celelalte. Ea este o Femeie independentă, o mare pasăre pestriță, ea este diferită de toate celelalte. Vă amintiți din Biblie de marea pasăre pestriță. Ea avea Numele Lui, avea Viața Lui.

Cum au făcut-o pestriță? Amândouă erau albe, apoi ei au frânt capul uneia dintre păsări și i-au scurs sângele pe cealaltă pasăre. Cealaltă pasăre a fost pătată cu sânge roșu și a dat din aripi în felul acesta, iar sângele a strigat: „Sfânt, sfânt, sfânt!”, cum spăla pământul.

Astfel, Hristos, Perechea care a murit, și-a dat Sângele Său, Sângele Său din Viața Lui, strigând: „Sfânt, sfânt, sfânt, pentru Domnul!” Este o pasăre cu o arătare ciudată. Sigur că este. Dar Ea, Mireasa, este identificată prin El, și este independentă de toate celelalte. „Păstrează-te numai pentru ea în timp ce voi amândouă trăiți. Păstrează-te numai pentru El, Cuvântul.” Nu curviți! Nu luați niciun semn de denotațiune, nici un semn de crez, nu curviți deloc. Luați Cuvântul și numai pe El!

„Pe Hristos, Stânca puternică eu stau

Toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare”, spune poetul Eddie Perronet. Acela este, Hristos, Cuvântul! El era Cuvântul; El este Cuvântul, iar Biserica devine Cuvântul, prin El, o face parte din El, și Acesta este Cuvântul din nou. Identificată personal prin El, numai proprietatea Lui! Ea este răscumpărată de El, prin El și pentru El. Acesta este motivul pentru care răcnește diavolul: Pentru că a fost descoperită.”

El este supărat pentru că se dezvăluie că ești conectat la Taina lui Dumnezeu care

dezvăluie încheierea Tainei lui Dumnezeu, ca Dumnezeu, în timp ce Viața lui Hristos coboară, vine în tine și începe să curgă prin tine, pentru că tu manifesti acum această Taină care se află în Pecetea a șaptea. Tu ca individ, nu ca grup, nu ca biserică, nu ca mesaj, ca întreg, ci tu ca individ, faci parte din această Taină și afișezi Taina în timp ce lași Cuvântul să curgă prin tine. De aceea urlă diavolul, de aceea, va încerca să închidă această Taină printr-un obstacol. Poate va încerca s-o închidă printr-o lapidare, prin respingere sau orice ar fi. El încearcă s-o închidă. Dar Pavel nu a luat momeala. Am înțeles că el a făcut parte din această Taină și că dezvăluia Lumina pentru genele Cuvântului. El s-a întors și și-a continuat misiunea. Nu s-a oprit niciodată până când nu i-a spus Dumnezeu: „Ai terminat”, iar când a terminat, nimic nu a putut opri ghilotina să-i taie capul, pentru că împlinise scopul lui Dumnezeu. Vreau să-mi țin ochii concentrați!

Pecetea a șaptea nu este o învățătură. Oh, vreau ca aceasta să vă pătrundă. Pecetea a șaptea nu este o doctrină. Dumnezeu Se manifestă prin atributele Sale. Este marea Taină a devenirii Sale tangibile. Aceasta este Pecetea a șaptea, nu o doctrină. Tu nu poți duce pe cineva la Viață prin doctrină, deoarece este o Viață, este Viața Lui, și Viața Lui are întâietate în tine. Pecetea a șaptea nu este o doctrină, este Dumnezeu. Taina lui Dumnezeu a dezvăluit că este Dumnezeu care în aceste ultime zile are atât de mult un popor sub controlul Său, încât face numai voia Lui. Indiferent cu ce obstacol se confruntă, el crede, se încrede în El, este încrezător că Cuvântul Său nu poate da greș. Este o Mireasă supusă, o Soție care Îl reflectă pe Soț, cu încredere desăvârșită în El. Aceasta este Taina care se desfășoară în ceasul acesta.

Prieteni, nu este o doctrină, ci este o Viață, și nu este doar o viață, ci este Viața Lui. Tainele au fost dezvăluite ca să ne îndepărteze de toate ideile confesionale, pentru că acestea ar aduce altceva și ar amesteca orice altceva. Dar această înțelegere nu a fost deschisă în scopul învățaturii; învățătura ne-a fost dată ca să ne aducă la această descoperire (amin), așa că noi nu încercăm să realizăm ceva, nu încercăm să câștigăm ceva și nu încercăm doar să înțelegem ceva pentru că înțelegând vom realiza ceva. Nu acesta este scopul Pecetilor, nu de aceea ne-au fost dezvăluite Tainele; Tainele au fost dezvăluite ca să nu cădem înapoi în aceeași capcană confesională în care a căzut biserica de două mii de ani încoace. Ele ne-au fost date ca să ne despărțim de toate ideile omului care au fost injectate în Cuvânt și să revenim la credința în Cuvântul original. Amin.

Să ne întoarcem să fim Mireasa după care El a tânjit mereu, iar Pecetea a șaptea

dezvăluie lucrul acesta. Amin. De aceea faci parte din această Taină a Peceteii a șaptea. Nu arunca aceasta! El împlinește chiar acum în mine, un scop pe care L-a avut încă înainte de întemeierea lumii, și fiecare personaj din Biblie, tot ce s-a scris, tot ce s-a spus, toată Legea și toți profeții, tot ce a fost, încercau să dezvăluie această mare Taină pe care a avut-o Dumnezeu. El a desfășurat totul de-a lungul timpului (Amin) și a desfășurat primul scop când a fost aici Isus Hristos, care era Reprezentantul lui Dumnezeu, reflectarea desăvârșită a Vieții lui Dumnezeu. Acesta a fost primul scop, iar al doilea scop al Său, a fost să scoată din El o Mireasă pe care a construit-o prin șapte Epoci ale bisericii, și-i unește pe cei doi împreună, astfel încât să aibă pe pământ o Mireasă care să se comporte ca o Mireasă desăvârșită, cum nu a avut niciodată în istoria lumii, o Mireasă care să se țină numai de El, care să-L fie supusă numai Lui, să-L respecte, să-L creadă și să se încreadă în El.

De aceea Pecetea a șaptea nu este o doctrină, nu este o iluzie, nu este ceva îndepărtat, „Dacă aş putea ajunge la Pecetea a șaptea, dacă ar fi fost dezvăluită, aş avea o putere misterioasă!” Nu! Puterea a fost dată deja, vine din plinătatea Cuvântului Său, pentru a-Și injecta toată Viața în tine, în Mireasă, astfel încât să poți avea chiar Viața lui Hristos în tine; astfel încât să poată acționa în trupul tău, voia Lui, Viața Lui, scopul Lui, Cuvântul Lui. Ce vrea El de la noi? Să ne predăm Lui.

De ce are nevoie fiecare om de supunerea soției sale? Dumnezeu ne caută ca să ne supunem. Când spune să ne supunem, să răspundem: „Da, ne supunem.” Când spune: „Du-te”, ne supunem, iar când spune: „Oprește-te!”, ne supunem. Ce caută El? Pe cineva care are suficientă încredere în El, astfel încât să nu injecteze propriile idei, ci să ia descoperirea așa cum a trimis-o Dumnezeu și să se încreadă în El. Ce înseamnă aceasta? Că este Pecetea a șaptea afișată.

Dați-mi voie să vă citesc câteva lucruri ca să vedeți. În mesajul **Disperări**, pe care l-a predicat seara, după ce dimineața predicase Semnul, fratele Branham spune:

„Luteranii au înțeles că este „primirea Cuvântului; a lui Hristos ca Mântuitor personal.” Metodistii au zis: „Când ești suficient de fericit să strigi, Îl ai!” Penticostalii zic: „Dacă vorbești în limbi, Îl aveți!” Dar am aflat că toate acestea erau greșite. Vedeți? Semnul este Semnul. Sunteți voi și Hristos ca persoane împreună. Vedeți? Este Duhul Sfânt, Viața Lui în voi, lucrându-Și Propria Viață prin voi. Este pentru bogați și săraci și pentru oricine Îl va primi.”

În Galateni 4.19, apostolul Pavel spune:

„Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii până ce va lua Hristos chip în voi!” Pavel a lucrat pentru a-L naște pe Hristos în biserică. La aceasta a lucrat Pavel. A simțit alte dureri de naștere pentru nașterea din nou. Ce simțea Pavel pentru galateni? El simțea durerile nașterii pentru ca Hristos să ia chip în ei. Acesta a fost scopul Evangheliei sale. De aceea, ne-a dus fratele Branham înapoi la Evanghelia pe care a predicat-o Pavel, pentru că Pavel încerca să-L nască pe Hristos în biserică.

În mesajul **Lucruri care urmează să fie**, el spune:

„Dacă suntem acele atribute ale lui Dumnezeu, nu putem trăi prin crezuri, nu putem trăi prin denominaționalism, ci trebuie să trăim prin Cuvânt, pentru că Mireasa este o parte din Mire, așa cum orice soție este o parte din soțul ei. De aceea, trebuie să fim acea Mireasă Cuvânt. Și ce este acea Mireasă Cuvânt? Manifestarea acestui ceas. Mireasa, nu un crez sau o denumire, ci un articol viu a lui Dumnezeu, un atribut viu a lui Dumnezeu arătând lumii atributele lui Dumnezeu în forma Miresei care trebuie exprimată în ceasul în care noi trăim acum.

Martin Luther nu putea să exprime atributele pe care le exprimăm noi, pentru că era la început, învierea, ca sămânța de grâu care a mers în pământ.”

Martin Luther a fost începutul, învierea. Prin ce făcea Dumnezeu învierea Mirelui? Prin Martin Luther, prin Wesley și Rusalii, dar acum a venit la restaurarea Mirelui pentru a avea rodul în Pom. Ce este rodul? Aceeași Viața pe care a trăit-o Isus Hristos, o trăiește acum în Mireasă. Aceasta este Taina lui Dumnezeu descoperită; este a doua Taină deplină care intră în manifestare deplină.

Dumnezeu are nevoie de un vas predat, pentru că Pecetea a șaptea nu trebuie învățată, ci trebuie să se manifeste. Pecetea a șaptea nu trebuie învățată într-un fel. Desigur, vom învăța întotdeauna Cuvântul fiindcă aceasta este descoperirea orei. Vreau să spun că nu vom învăța cele șapte Peceti și este în ordine, pentru că trebuie să fie trăite, exprimate, manifestate. Ești acasă ca mama cu bebelușul ei. Ce fel de mamă ești tu? Vei fi o mamă cu șapte Peceti. Ca tată, vei supraveghea o familie, vei păstori o turmă. Ce ești tu? Un tată cu șapte Peceti. Trebuie să fii tatăl Hristos și mama Hristos. Care este afișarea acestei ore, care este manifestarea acestei ore? Este Mireasa, oriunde te-a pus. Mireasa. Amin.

S-ar putea să fii mamă, s-ar putea să fii tată, s-ar putea să fii muncitor undeva, s-ar putea să ai un birou în biserică. Indiferent unde te afli, dacă ești disprețuit unde te-ai pus, fii Mireasa, fii manifestarea Peceteii a șaptea. Oriunde ai fi plantat, dacă ești bunic sau bunică, nu contează ce titluri și poziții aveți, nu contează dacă ești bărbat sau femeie, uitați de toate acestea și spuneți că aveți nevoie ca Pecetea a șaptea să fie afișată chiar aici și chiar acum, în acest trup de carne. Și pentru ca El să Se poată afișa, are nevoie de întâietatea pe care trebuie să I-o dau ca și Cap al meu și orice spune, vreau să mă supun în toate și să spun: „Dumnezeule, fie voia Ta, după Cuvântul Tău.”

Coloseni 1.26-27. Îl citim tot timpul, dar vreau să-l citesc din nou:

„Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

Primul scop ascuns în Pecetea a șaptea era Dumnezeu în Hristos, iar al doilea este Hristos în Mireasa Sa. De aceea a fost restaurat Cuvântul Său, așa că astăzi știm cui să ne supunem, știm Cine este, ce Cuvânt trăim și reflectăm în această zi. De aceea, Dumnezeu ne-a trimis astăzi profetul Său.

Mesajul din care urmează să citesc câteva citate, este **Cel mai rău om pe care-l știu**, apoi vom încheia. Aici spune:

„Noi nu ne putem compara niciodată cu lumea și facem o mare greșală prin faptul că încercăm să ne purtăm ca ea. Adevărul este că niciodată nu ne vom putea compara cu lumea și nu avem nici un motiv să mergem pe terenul ei. Aduceți-i pe terenul nostru, pentru că noi avem ceva ce ei nu au. Dacă mergem și ne purtăm ca lumea, oamenii vor ști că vorbim despre ceva ce nu avem. Lăsați lumea să vină la voi și nu mergeți voi în lume!

Vedeți voi, Hollywood sclipește, dar Evanghelia strălucește. Este o mare diferență între sclipire și strălucire. Tu să strălucești, nu să sclipești cu exteriorul tău; strălucește din interior, prin Duhul Sfânt, cu dulceață, blândețe, răbdare și dragoste. Strălucește, nu sclipi, pentru că sclipirea ține de lume.

Biserica este ca în zilele Esterei. Estera nu a luat moda femeilor, ci s-a îmbrăcat și

s-a purtat cu modestie, scoțând în evidență omul ascuns al inimii, de aceea împăratul a ales-o pe ea și a spus: „Puneți-i coroana împărătească pe cap!” Estera este tipul Bisericii adevărate de astăzi, a celor care sunt gata să vină și să se împodobească cu omul ascuns al inimii, cu dulceața Duhului Sfânt, nu cu parfumul și îmbrăcămintea lumii, încercând să se compare cu ea.”

Noi știm că Estera a fost luată împreună cu toate celelalte fecioare și dată în grija lui Hegai, care trebuia să aibă grijă de fecioare. El a pus-o într-un loc și i-a dat servitoare și tot ce avea nevoie pentru pregătirea și ungerea ei, ca să fie unită cu împăratul. Ea l-a ascultat pe Hegai care este profetul zilei. Astfel, Hegai al nostru ne-a dat tot ce avem nevoie, ne-a dat toate instrucțiunile și tot ce ne trebuie ca să fim gata, pregătiți să-L întâlnim pe Împărat. Scriptura spune că atunci când a venit rândul ei să meargă la împărat, nu a cerut decât ceea ce era hotărât să ia. Aceasta înseamnă că ea nu și-a urmat propriile idei, nu și-a urmat propriile dorințe, nu s-a pus înainte pe ea (Amin), ci indiferent ce a spus profetul, a fost suficient pentru ea. Amin. Dacă profetul a spus că Dumnezeu vrea aceasta, că Lui îi place aceasta și dorește aceasta, dacă i s-a spus că împăratului îi place aceasta și cealaltă, aceasta a fost tot. „Cred că ar trebui să porți ținuta aceasta. Cred că lucrul acesta merge împreună”, ea nu a avut nimic de obiectat, deoarece știa că Hegai fusese la împărat și cunoștea gândirea lui.

Biserica de astăzi nu ar trebui să ia parfumurile lumii, propriile ei idei confesionale, ci are nevoie de ceea ce ne-a adus profetul pentru a ne uni cu Împăratul.

Și când împăratul a văzut-o pe Estera venind, a văzut ceva diferit. Estera era deosebită de toate celelalte fecioare, deoarece toate celelalte fecioare au luat tot ce-au vrut. Dar Estera nu a făcut așa. Scriptura spune că Estera nu a cerut nimic, afară de ceea ce i s-a oferit. Înseamnă că ea a avut ocazia să-și aleagă rochia pe care și-o dorea, și-ar fi putut alege ținuta, și-ar fi putut alege parfumul acesta sau acela. Și iată că niciuna din cele care au mers înaintea ei, nu a fost acceptată de împărat. Dar când a venit ea, era așa cum a pregătit-o Hegai, iar când a privit-o, împăratul a văzut în ea o persoană în care putea avea încredere. Era o persoană diferită de Vasti, deoarece caracterul lui Vasti era nesupus, când a chemat-o împăratul a refuzat să vină. Dar când a privit-o pe Estera și a văzut că ea avea numai ceea ce i-a dat Hegai, că era întocmai cum i se spusese și a făcut cum i se spusese, când a văzut că îl ascultase în totul pe Hegai, împăratul a spus: „Aceasta este cea pe care o voi încorona și o voi lua de soție.”

Prieteni, Mireasa trebuie să aibă astăzi aceeași gândire. Amin. Noi nu suntem aici ca să spunem: „Protejează-ne, apără-ne, fă-ne mai buni, fă ceva special pentru noi.” Noi suntem aici numai ca să ne supunem conducerii pe care a dat-o Dumnezeu astăzi, să primim Cuvântul Său și să ne supunem acestui Cuvânt. El va găsi o Mireasă care să reflecte propriul Său caracter. Care a fost caracterul lui Isus Hristos? Caracterul lui Isus Hristos a fost: „Eu fac numai ce Îmi arată Tatăl.” Isus Hristos a fost un Om cu o supunere desăvârșită și totală față de Tatăl și nu poate avea niciun alt fel de Soție decât pe Acea care reflectă persoana Sa.

În **Alegerea unei mirese**, fratele Branham spune că soția pe care o alege un bărbat, arată ce fel de persoană este el, iar Dumnezeu nu poate alege o mireasă care nu are caracterul Său. Mireasa Persoanei Sale sunt cei care se supun Tatălui în toate lucrurile.

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, el spune:

„Este un singur lucru care se mai poate întâmpla, trebuie să fie un Mesaj al sfârșitului, când nu mai este nimic altceva care s-o poată urma. Lumea ecumenică a așezat un astfel de sistem, încât să nu poată exista nici o denotațiune și nimic altceva nu poate s-o urmeze; ori ești în ea, ori nu ești în ea. Fructul este în vârful pomului și Lumina strălucește peste fructul rânduit mai dinainte. El se coace în rodul asemenea lui Hristos, rodind aceeași maturitate, aceeași dulceață și același Duh pe care El L-a avut în El. Sper că o vedeți! vedeți?”

L-am văzut? Fratele Branham spune: „Sper să-l vedeți.” L-am văzut pe acel om? Era supus Tatălui ceresc, era supus și ascultător în toate lucrurile față de Cuvânt. Când a greșit, a fost îndreptat de Duhul Sfânt. S-a întors și l-a îndreptat. vedeți, dacă spunem că avem descoperirea Pecetii a șaptea, dar avem o atitudine critică, arogantă, o natură judecătorească, cred că nu avem descoperirea Pecetii a șaptea, pentru că trebuie să-L rodim pe Hristos, să fim ca El.

Fratele Branham spune în mesajul **Cum pot să biruiesc**:

„Doamne, sfințește-ne și umple-ne din nou cu Duhul Tău cel Sfânt, ca El să domnească în inimile noastre și să ne ajute să umblăm prin credință, ca să uităm lucrurile rele din trecutul nostru și murdăria în care am trăit odată. Noi vrem să ne aruncăm înaintea spre premiul chemării cerești, pentru ca Lumina noastră să poată străluci în dulceață și umilință, încât orice trecător să poată spune: „Acesta este cu adevărat un creștin!”

Femeia aceea, bărbatul acela este o floare reală consacrată lui Dumnezeu. Ei sunt întotdeauna atât de dulci, buni, iubitori și înțelegători." Dă-ne aceasta, Tată. Ajută-ne să fim sărați, ca pământul să poată înseta. Ajută-ne, Tată, să biruim lucrurile lumii și îngrijorările acestei vieți, în Numele lui Isus Hristos."

Nu vreau să-mi exprim în cuvinte credința în descoperirea mea despre Pecetea a șaptea și nu cred că a vrea să demonstrez cele șapte Peceti, este tot. În generația noastră, Dumnezeu a fost deasupra tuturor manifestărilor și a lucrărilor mărețe pe care le-am văzut și a legat toate capetele libere. Nu cred că deschiderea Pecetilor s-a făcut ca să avem o învățătură despre care să putem vorbi, apoi să continuăm să acționăm la fel ca înainte. Noi putem să nu mai avem idei confesionale, dar putem avea un comportament denominațional; putem să nu mai avem idei lumești, dar avem mecanisme lumești pentru a ne proteja sau pentru a descoperi lucrurile. Nu cred că de aceea a făcut Dumnezeu tot ce a făcut în această zi, ci cred că a făcut-o ca să ne putem ridica deasupra noastră. Lăsați-L pe Hristos să intre și să ne supună ca nicio Mireasă trimisă vreodată înainte.

Nu vreau să exprim în cuvinte Pecetea a șaptea, pentru că dacă tot ce am făcut în viața mea este să verbalizez Pecetea a șaptea, încă am ratat scopul lui Dumnezeu. Amintiți-vă că în **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, Dumnezeu a dezvăluit câte scopuri are. Câte obiective a avut prin Biblie marele scop al lui Dumnezeu? În Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, ni se spune că El a avut un singur scop. Un singur scop pe care a încercat să-L realizeze tot timpul și l-a dezvăluit în trei etape, cel de-al doilea fiind să aibă întâietate în mine. Nu vreau să vorbesc despre acesta și să nu-l trăiesc niciodată, ci spun: „A șaptea Pecete să fie vie în tine.” „Cum o pot face, frate Chad?” Doar predă-te Lui și spune: „Doamne, am încredere în Tine.”

Vedeți, cred că în zilele noastre este o chestiune de încredere. Dacă avem încredere. Oh, noi avem încredere în El când totul merge bine, dar avem încredere și ori de câte ori ne merge rău? Atunci avem în El aceeași încredere pe care am avut-o întotdeauna? Aveți aceeași încredere în Cuvântul Lui și aveți aceeași încredere în cine suntem în Hristos. Vrea să manifest aceeași natură de dulceață, de blândețe și de bunătate și să-L las să curgă prin mine.

În timp ce încheiem, vreau să citim o ultimă Scriptură. Coloseni 3.17: „*Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.*”

Tot ce faci în viață, reacțiile și toate acțiunile tale, fă-le în Numele lui Isus Hristos, deoarece Mireasa poartă Numele Soțului. Să ne centrăm ochii, să ne concentrăm înapoi spre scopul lui Dumnezeu și să uităm orice alt scop. Concentrați-vă pe acest scop și nu uitați cine suntem și ce a făcut El pentru noi ca să stăm în picioare.

Sper mai mult ca oricând că ne dăm seama din ce în ce mai mult că Pecetea nu sunt despre o doctrină, ci este vorba despre o înțelegere. Dar această înțelegere nu ne-a fost dată numai ca să ne facă mai înțelepți, mai inteligenți și mai nobili decât pentecostalii, luteranii sau metodiștii. Nu este nimic din toate acestea, este Dumnezeu care ne-a dezvăluit Taina Răscumpărării ca să ne aducă înapoi, să știm cine suntem, de unde am venit, de ce suntem aici și unde mergem, astfel încât să poată manifesta această Pecete a șaptea, în această lume.

Și vă spun, haideți să-I dăm mai mult decât un serviciu de pe buze, haideți să-I oferim un serviciu pe viață, să-L lăsăm să fie tangibil în viața noastră, așa ca atunci când Filip l-a privit pe Isus și l-a zis: „*Arată-ne pe Tatăl și ne este de-ajuns.*” Dar Isus l-a răspuns: „*De atâta vreme sunt cu voi și nu Mă cunoașteți? Când M-ai văzut pe Mine, L-ai văzut pe Tatăl.*”

Dacă cineva va spune: „Arată-mi-L pe Isus Hristos, pentru că ai spus că a venit în anul 1963. Arată-mi-L!”, vreau să trăiesc în așa fel încât să pot spune: „Ești de atât vreme cu mine și nu vezi că El trăiește în mine?” Aceasta nu este viața mea. Eu am avut o altfel de viață, dar El a preluat-o și este o Viață diferită. Acum am încredere în El, trăiesc pentru El și Îi sunt supus în toate lucrurile. Dumnezeu a fost în Hristos, iar acum Hristos este în Mireasa Lui. Lăsați deci, ca tot ce facem cu cuvântul și cu fapta, să facem totul în Numele Domnului Isus Hristos.

Haideți că ne plecăm capetele și să ne rugăm. Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău. Doamne, în ceasul acesta suntem în nevoie și avem nevoie de mai mult decât de cuvinte. Doamne, avem nevoie de Viață, avem nevoie de predare, pentru că Tu ai venit și ne-ai dat tot ce avem nevoie. Ne-ai dat fiecare promisiune pentru care Ți-ai dat Viața, iar acum vrei o Mireasă care să-Ți fie supusă, și Tu știi, Doamne, că noi dorim din inimă să fim acea Mireasă. Vrem să-Ți predăm tot, vrem să ne supunem Ție, vrem să ne concentrăm privirea asupra scopului Tău și să nu-l pierdem niciodată din vedere.

Doamne, apostolul Tău Pavel nu a pierdut niciodată din vedere scopul Tău, fratele Branham nu a pierdut niciodată din vedere scopul Tău și vrem ca nici noi să nu

pierdem din vedere scopul Tău în noi, în ceasul acesta, de aceea, în dimineața aceasta ne predăm din nou pe noi înșine pentru Tine, și Te rugăm să-Ți trăiești Viața prin noi. Ajută-ne să luăm acest Cuvânt în noi, să-L luăm în considerare mai mult decât ca pe o informație pe care o putem spune mai departe, ajută-ne să-L luăm ca o Viață pe care o putem trăi, Doamne. Să ne supunem Ție, ca niciodată înainte, Doamne, ca să ai întâietate așa cum nu ai avut în trecut, astfel ca Dumnezeu să-Și arate Pecețile prin noi. Trăiește-Ți Viața prin noi, Doamne, în timp ce ne predăm Ție. Te rugăm să Te proslăvești în noi, ca să fim plăcuți Domnului nostru. Predați-vă din nou și spuneți: „Dumnezeule, fă cu mine orice consideri potrivit, pentru că știu că orice lucru și orice binecuvântare pe care mi-o dai, trece întâi pe la Biroul Tău. Doamne, Te iubesc, am încrede în Tine și Ți dau viața mea. Mă predau în supunere față de Tine, Doamne, și condamn frica și teama.”

Doamne, condamnăm toate căile firești și părerile omenești, ne predăm din nou și spunem că tot ce faci Tu, este bine. Tot ce faci în viața mea, este bine pentru mine și am încredere în Tine, Doamne. Știu că dacă pot să slujesc scopului Tău, în mine este o Viață de înviere, o Sămânță germinată, și indiferent ce mi se întâmplă, voi ieși, Doamne, pentru că servesc scopului lui Dumnezeu. Viața Ta, scopul Tău este totul pentru noi și în ceasul acesta ne predăm viața și scopurile noastre Ție, astfel ca pe măsură ce mergi cu noi pe drum, Lumina Ta să strălucească prin noi, Doamne, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-Amin-